

SEVGİ

DÜNYASI

TEMMUZ 2026 Sayı: 691

Ya Hiç
Peygamber
Gelmeseydi?!..

Onur Başkanı:
Dr. Refet Kayserilioğlu

Sahibi ve Genel Yayın Müdürü:
Ayşegül Kayserilioğlu

Yazı İşleri Müdürü:
Güngör Özyiğit

Yayın Kurulu:
Güngör Özyiğit
Nelda Bayraktar
Hale Ürkmezgil

Haberleşme
ve Okur/Abone İlişkileri:
0535 455 42 23

Yönetim Yeri:
Hayri Eğmezoğlu Sk. İkizler Apt.
No: 8 D: 32 Erenköy - İst.

Baskı:
Piktorya Dijital
Maltepe - İstanbul

İÇİNDEKİLER

Görmediğimiz Şeye
Nasıl İnanacağız? 2

Dr. Refet Kayserilioğlu

Ya Hiç Peygamber
Gelmeseydi?!... 8

Ahmet Kayserilioğlu

Yaşam ve Ölüm 15

Güngör Özyiğit

Dinsel Çoğulculuk ve
Evrensel Ahlâk 19

Derleyen: Nihâl Gürsoy

Ölü Deniz El Yazmaları 24

Yalçın Kaya, Murat Özgen Ayfer

İçinde Yaşadığımız Doğal
Dengenin Bozulması 35

Derleyen: İsmail Hakkı Acar

Destekleyici Bir
İçsel İklim 40

Çeviren: Nelda İnan

Yeni Enerjide
Hücresel İletişim 45

Canlı Kryon Celsesi

Çeviren: Emine Kayserilioğlu

Sevgili Dostlar

Biz bütün insanlar, bilelim ya da bilmeyelim, kabul edelim ya da etmeyelim, varmak için yoldayız ya... Bütün yollardan başka, yolların içinde gizli, bir başka yol daha var ki, ancak hazır olanlara belli edilir, oradan gitmek isterlerse önlerine seriliverir. Arayış içinde olanlar; yaşamın bilinen, söylenenden daha başka bir şekli ve anlamı olması gerektiğini düşünenler, yolu gözlerinin ucuyla bile görseler hemen anlarlar onu. Temelindeki bilgiyi irdeler, hiçbir şeyin akıl ve mantık dışı olmadığından emin olmak isterler. O güne kadar zihinlerini meşgul eden, bir türlü doğru dürüst cevap bulamadıkları sorularının karşılığına bakarlar. Zaten araştırmayı seven, her söze hemen inanmayan yapıda olduklarından ince eleyip sık dokurlar. Sıradan, basit, tutarsız işler, çıkarları için biraraya gelmişlerin hünerli soslarla yutturmaya çalıştıkları büyük sahte lokmalar, onlara göre değildir zaten. O yolu gördükten sonra sanki yol da onlarla bir tür iletişim içindeymiş gibi olaylar, insanlar, çevre de yavaş yavaş bir aydınlık yöne doğru değişmeye başlar. Ve sonunda oradan yürümeye karar verirler.

O yolda yürümenin önceden tahmin edip bildikleri değişmez kural-ları tam bir meydan okuma gibi kendini ortaya verir. Gönüller ön plandadır ama her şey doğruluğa ve gerçeğe dayalıdır. Bu konuda biraz açık kapı, biraz eğip bükme, kaçış noktaları ya da "ama"lar arayanlar, kendini yolun dışında bulurlar. Gerçeğin ve doğruluğun hüküm sürdüğü yerde kırılğanlık, alınganlık, küskünlük, durağanlık ve bunların sonuçları demirin üzerindeki pas gibi çürütür her şeyi. Şaşmayan bu yolda gidenler, şaşırmayı göze alabilenlerdir. O nedenle her an kendilerini kontrol etmek, her gün kararlarını tazelemek zorundadırlar. Kendilerinin yapamayacağını başkasından istememeli, verdikleri sözde mutlak durmalıdırlar. Bir karar verilmişse karar kesin olmalı ve ondan dönmemelidirler. O nedenle gerçeğe, değişmeyen esaslara uygun kararlar verebilmeli, işlerini öyle uygulamalıdırlar. O yolda başkasının hayrına olmayan hiçbir şeye yer yoktur, yapılamaz. O nedenle o yolun yolcusu kişiselliğini bırakmalı, kendi içinden çıkmayı bilmelidir. Başka insanlardan daha çok sınanacak, yorulacak, bunalacak, daralacaktır. Sonunda eski göz-lelerinden farklı, göreceği başka şeylere hazır gözlere sahip olacaktır.

En Derin Sevgilerimizle

SEVGİ DÜNYASI

Ruhumuzun varlığını ve kudretlerini kabul edince haberci rüyaları, telepatiyi, hipnotizmada olan şeyleri, ruhî şifaları ve daha birçok ruhsal olayı açıklamak imkân dahiline girer.

Çünkü beyin dışında alıcı kudreti olan bir üst varlığı kabul etmiş oluyoruz.

Anlama işi de yine yalnız beyne ait bir faaliyet değildir. İdrak işi aslında ruhta tamamlanır.

Dr. Refet Kayserilioğlu

Görmediğimiz Şeye Nasıl İnanacağız?

ÖĞRENME ve İNANMA VASITALARI

Altı aylık bir bebeğin çevresini tanınması henüz tam gelişmemiş duyu organlarının biri veya ikisiyle olur. Bir bebek, eline aldığı bir cismin yemeye elverişli olup olmadığını anlamak ister, ilk kez. Onun için o cismi ağzına götürür dudaklarıyla ve dişleriyle yoklar, anlamaya çalışır. Çünkü bebekte en gelişmiş yer dudaklardaki duyu cisimcikleridir. Bir şeyi henüz bakarak anlayacak kudrette olmadığı için eline alıp baktığını ve bakarak tetkik ettiğini pek görmeyiz, bebeğin.

Yaş ilerleyince, çocuk büyüdükçe diğer duyu organlarını da kullanmaya başlar. Ve çevresindeki şeyleri hem görerek, işiterek, hem tadararak, koklayarak ve hem de dokunarak anlamaya çalışır. Yaş daha da ilerleyince insan yalnız beş duyu organı kanalından aldıklarıyla yetinmeyerek o güne dek edindiği bilgilerin ışığında bir düşünce ve tahayyül faaliyetine dalar. Düşünce ve

tahayyül, şahsa yeni bilgileri kazandırır. Öyleyse, beş duyu organından başka, bizim bir bilgi edinme yeteneğimiz daha vardır ki, o da düşünce ve tahayyüllerdir.

Bir üçüncü bilgi edinme kanalı da vardır ki, o da ilhamlar veya bilmediğimiz bir üst kaynaktan bildirilmeler tarzında olur. Bunun üzerinde sonra duralım. Şimdi, beş duyu organımızla ve düşüncelerimizi işleterek bir insanı tetkik edelim. O zaman görürüz ki, insanın bir fizik bedeni ve onun çeşitli işleyişleri vardır. Onun şeklini ve yapısını bize anatomi ilmi bildirmektedir. Onun işleyişini de bize, fizyoloji ilmi bildirmektedir. Bu ilimler elbette yalnız beş duyu organıyla yetinmezler, bir takım âletler ve araçlar vasıtasıyla bedenimiz hakkında bilgi toplarlar. Örneğin, mikroskop vasıtasıyla hücrelerin yapısını tetkik eder. Çeşitli kimyasal maddelerle bedenin işleyişini kontrol eder. Vücuttan, özellikle kalpten ve beyinden yayılan elektrik akımlarıyla kalbin ve beyin işleyişini inceler

ve ondaki bozuklukların nerede ve ne şekilde olduğunu tespit eder.

Bütün bu araştırmalarla beden hakkında edindiğimiz bilgiler yine maddi alanda kalmaktadır. Bir de bunların dışında bazı ruhi tezahürlerimiz vardır ki, onların maddi olarak tespiti mümkün değildir. Örn. istekler ya da heyecanlar yahut sevgi... bunların şeklinden, ağırlığından, dozajından söz edemeyiz. Ve bunları ne elektrik akımlarıyla, ne fizyolojik araştırmalarla tespit edemeyiz. Bunlar için psikolojik bazı araştırma metotları vardır ki, onlarla sevginin azlığından ya da çokluğundan, heyecanın fazlalığından söz edebiliriz. Fakat bunlar, genellikle ruhi görüntüler olarak önümüze çıkmaktadır.

RUHUMUZUN VARLIĞI

Bundan daha derin bir araştırma da, bu ruhi tezahürlerin beyinden mi meydana geldiği, yoksa beyin bir ara istasyon mu olduğu hususudur. Bugünkü materyalist ilim diyor ki, bunlar beyin

çalışma ürünleridir. Eğer böyleyse izah edilemeyen birçok olay önümüze seriliveriyor. Örneğin, gelecekte olacak bir olayı bize açıkça bildiren haberci rüyalar hangi beyin faaliyetinin neticesidir? Telepati, klervoyans (durugörü) dediğimiz uzaktaki bir şeyi hissetmek veya görmek olaylarını hangi beyin faaliyetiyle izah edebiliriz? Sonra, insan bünyesinde çok büyük ve birbirini içine girmiş fizyolojik olaylar karışık bir fabrikanın işleyişi gibi her gün işleyip durmaktadır. Eğer bunlar, yalnız beyin faaliyetiyle gerçekleşen şeyler ise geri zekâlı ve bir kelimeyi söylemekten aciz bir zavallının beyni bu kadar karışık işleyen bir fabrikayı nasıl idare etmektedir? Aynı fabrika, yeni doğmuş bir çocuğun bedeninde de gayet düzenli bir şekilde işlenmektedir. Hattâ bir kedinin ve köpeğin bedeninde de, o çok karışık ve girift fabrika faaliyettedir. Bu işleyişleri onların gelişmemiş beyinlerinin düzenli bir şekilde yürüttüğünü ve çevirdiğini iddia etmek biraz cüretkârlık olur.

Burada, beyinden daha üstün, daha kudretli bir idareciyi düşünmek zorundayız. İşte o idareciye "RUH" diyoruz. Öyleyse Ruh nedir? Ruh hakkında yapılan tetkiklerden edindiğimiz bazı bilgiler var. O bilgilere göre ruhta şuur ve idrak denilen bir kabiliyet var. Bu, maddede yok. Yine maddeden ayrı ve üstün olarak bir tesir edebilme, bir iş ve hareket yapabilme yeteneği var. Üçüncü özelliği de dışarıdan başka bir itici kuvvet olmadan kendiliğinden hareket edebilme gücü var. Bu kendiliğindenlik (sontanite veya bizatihilik) özelliği sayesinde ruh, isteklerine, bilgi ve görgüsüne uygun birtakım şuurlu (bilinçli) hareketler yapar, kendisine tanınmış bir hürriyet içinde serbest iradesiyle bazı olayları başlatır, bazısını neticelendirir.

Şu özellikleri beyinde görmüyoruz. Meselâ, âni bir korku şokuyla ölüvermiş bir kişinin beyinde, kalbinde ve diğer organlarında belirli bir bozukluk yoktur. Ama onun beyni düşünememekte, kalbi çalışmamakta veya

beyinden birtakım sinirsel uyarılar gelerek organlara herhangi bir hareket yaptıramamaktadır. Düşüncüyü ve anlamayı kolaylaştırmak için şöyle bir örnek verebiliriz: Bir şehrin elektrik şebekesi vardır. Buna bağlı değişik makineler, yüzlerce ampuller ve elektrikle işleyen buzdolabı, çamaşır makinesi vb. gibi birçok makineler vardır. Şehir cereyanı gelip dururken onların hepsi çalışmaktadır. Ama cereyan kesilince hiçbirinde en küçük bir hareket veya işleyiş göremeyiz. Bedeni karışık ve girift bir makineye benzetirsek elektrik cereyanını da ruhtan gelen tesirlere benzetebiliriz. O tesirler kesildiği anda beden hareketten ve canlı görünüşünden yoksun kalır. Ruhtan gelen tesirler yalnız bedeni çalıştırmakla kalmaz, o bedene şahsiyetini, karakterini ve diğer insanlardan farklı duygu, düşünce ve isteklerini verir.

Ruhumuzun varlığını ve kudretlerini kabul edince haberci rüyaları, telepatiyi, hipnotizmada olan şeyleri, ruhî şifaları ve daha birçok ruhsal olayı açıklamak im-

kân dahiline girer. Çünkü beyin dışında alıcı kudreti olan bir üst varlığı kabul etmiş oluyoruz. Gerçekten beynimizin çevreden haberdar olması, duyu organları kanalıyla alınan tesirlerin, sinirler yoluyla beyne iletilmesiyle oluyor. Örneğin, görme işinde göz dibinde teşekkül eden ters görüntü, sinirler kanalıyla çeşitli değişimlere uğratarak beyindeki görme merkezine iletilir ve dışarda gördüğümüz nesnenin görüntüsü beyinde belirir. O beliren görüntünün ne olduğunu ise daha önceden edinilmiş bilgilerle kıyaslamalar yaparak anlarız. Fakat bu anlama işi de yine yalnız beyine ait bir faaliyet değildir. İdrak işi aslında ruhta tamamlanır. Fakat telepatide veya klervoyansta olan şey, şu normal görme olayının tamamen tersidir. Yani o ruhsal görmeye (klervoyans) göz, hiçbir iş görmemekte, gözden beyne giden sinirlerin herhangi bir rolü olmamaktadır. Uzaktan alınan ruhsal tesirlerle önce o cisim veya olay ruh tarafından alınıp idrak edilmekte, sonra o idrak edilen şey beyne bildirilmektedir. Ve

o zaman beynimiz o şeyi yine görmektedir. Ruhumuz uzaktaki bir olayı nasıl görebilmekte ve ondan ruhsal tesirleri nasıl alabilmektedir? Bu, ayrı ve upuzun bir konudur. Yalnız şöyle bir benzetme yapabiliriz: Nasıl radar uzaktaki bir cismi, ona gönderdiği dalgaların o cisme çarpıp geri dönmesiyle görürse, ruh da aynı şekilde gönderdiği ruhsal tesirlerin geri dönmesiyle görür, duyar ve idrak eder.

RUHUMUZUN ÖLMEZLİĞİ

İnsan bedenini bir otomobile benzetirsek, onun direksiyon, vites, debriyaj ve fren teşkilatı beyine karşılık olur. Yani, bu tertibat ile otomobil, aynı beynin aracılığı gibi, sevk ve idare edilir. Fakat debriyaj, vites, direksiyon ve fren tertibatı ile bir otomobil onu kullanacak şoför olmadan kendi kendine yürümez, maksatlı olarak bir yere gitmez, bir yerde durmaz ya da bir işi görmez. Ona bütün bu maksatlı, bilinçli işleri yaptıracak olan şuur sahibi şofördür. Şoför, bütün o mekanizmaları kullanarak oto-

mobile hâkim olur ve onu yürütür. Ama şoförün otomobili yürütebilmesi için de otomobilin bütün kısımlarının sağlam olması, verilen komutlara iyi bir şekilde uyabilmesi gerekir.

Yine benzetmeyle düşüncemize devam edersek otomobilin bir yerindeki bozukluğu şoför gidermeye çalışır, gideremezse otomobili yürütemez. Örn. aküden cereyan getiren kabloda kopukluk varsa, marş ve ateşlemeyi yapamaz. Eğer bozukluğu onarabiliyorsa arabayı tekrar yürütebilir. Eğer bozukluk tamir kabul etmez bir duruma gelmişse arabayı yürütemez. Araba yürümüyor diye şoför de, onun içinde oturup bekleyecek değildir. Akıllı başında bir şoförün yapacağı iş, bu arabada artık iş yok diyerek onu terk etmek, yürüyerek veya bir başka otomobille gitmektir.

İşte, beyni işleterek ve kullanarak bedene hükmeden ruhumuz da aynı bir şoför gibi davranır. Bedendeki bozukluğu kendi ruhi kudretleriyle veya tamircilerin (yardımcı ruhlar) veya doktorların yardımla-

rıyla onarmaya çalışır. Fakat onarılmaz bir bozulmuşluğa uğramışsa yapacağı, o bedeni terk etmektir. Ruh bedeni terk ettiği anda bedende hiçbir canlılık kalmaz ve ölüm dediğimiz olay meydana gelmiş olur.

Buradan anladığımız şudur ki, beden iş yapamaz hâle gelince, yani ölünce ruhun da ölmesi gerekmiyor. O, tıpkı bir şoför gibi kendi hayatına başka şartlarda devam ediyor. Bunun böyle olduğunu gösteren birçok deliller vardır. En çok görünen örnek ölmüş bir yakınımızın rüyamıza girerek bize kendi hayatı hakkında bilgiler vermesi, ya da bizim yaşayışımızda bize yol gösteren uyarlarda bulunmasıdır.

Tanıdığım bir hanım vardı. Her hangi bir zor durumla karşılaşınca gece rüyasında ölmüş olan annesini görür, ondan bazı ikaz ve yardımlar alırdı. "Kızım, şu işe teşebbüs etme!" ya da "Şu adamla ahbablığı ilerletme!" veya "Şu insan hayırlıdır. Onunla dost olabilirsin!" gibi. Ve bu uyarıların hepsi de doğru çıkar, o,

bazı yanlış işler yapmaktan böylece korunmuş olurdu. Bunun gibi sık olmamakla beraber buna benzer rüyaları gören pek çok kişi vardır. Bunlar ölmüş yakınlarının yardımlarını alarak bir takım tehlikelerden korunmuşlardır. Bazı buluşlarda veya büyük bestekârların bazı bestelerinde bilinmeyen bir yerden gelen ilhamların, yani bildirimlerin rolü büyüktür.

RUHLARLA KONUŞMA

Ruhumuzun ölümden sonra yaşamakta devam ettiğinin en açık delili şüphesiz ruhlarla konuşma celselerinden elde edilir. Bunun binlerce örneği ve deneyi vardır. Her gün dünyanın birçok yerinde binlerce ruh celsesi yapıp durmaktadır. Bizzat bizim yaptığımız celselerde almakta olduğumuz delilleri sonraya bırakarak kendiliğinden olan bir ruhi irtibattan söz etmek istiyorum: Duke Üniversitesi Parapsikoloji Kürsüsü profesörlerinden Dr. Louisa Rhine yaptığı bir incelemenin sonucunu şöylece ortaya koymuştur: Ana

Okuluna devam eden 4 yaşındaki bir erkek çocuk, bir gün stenografi ile bir şeyler karalamış. Bunu gören okul öğretmeni bunun eski tip bir stenografi olduğunu farkedip onu işin ehline çözdürmüş. O zaman bunun iki hafta önce ölen babasından gelen bir mesaj olduğu anlaşılmıştır. Ölmüş adam, bu mesajında ailesince katiyen bilinmeyen, gizli bir kasadaki mühim senet ve evraklardan bahsediyor. Verilen tarife uyularak şahitler önünde o gizli kasa açılıyor, içinden sözü edilen senet, bono ve evrakların çıktığı hayretler içinde görülüyor. Bu vakadan bir profesörün üniversite kürsüsünde ortaya koyduğu bir delil olduğu için bahsettik. Ve profesör bu vakayı ölüm ötesi hayatın varlığına delil olarak göstermiştir.

Bizim yaptığımız yüzlerce ruhi celsede aldığımız pek çok deliller bizi ruhların ölmezliğine ve onlarla medyumlar aracılığı ile görüşülebildiğine açıkça inandırmıştır. En büyük delilleri vermişlerdir. Bir yandan herkesin kişisel durumları hakkında

verdiği geleceğe ait haberlerle, bir yandan gösterdiği yollarla, bir yandan da, bütün insanların kurtuluşu, bir olması ve kötülüklerin, düşmanlıkların kalkması için getirdiği temel bilgilerle başlı başına bir örnek olarak apaçık ortada durmaktadır. Bilimin her dalında yepyeni ve üstün bilgiler, ipuçları ve deliller almakta ve bunları zaman zaman bu dergilerde yayınlamaktayız.

İLÂHİ DÜZENİN VARLIĞI

Olayların incelenmesi ve elde edilen sonuçların düşünce ve tahayyül melekeleriyle genişletilmesi bizi âlemlerde büyük bir düzenin varlığı sonucuna götürüyor. Dünyanın düzenle hareket edişi, yörüngesinin belli eliptik şekli, her senenin muayyen gününde, o yörünge'nin her zaman, aynı noktasında bulunuşu, Güneşin, yıldızların, galaksilerin akıl almaz büyük bir düzenle işleyişi, bizi bunları kuran, işleten ve büyük bir düzenle idare eden çok yüce bir zekânın varlığı neticesine götürüyor. Âlemlerde şaşmaz bir

düzen var. İnsanlar doğuyor, belirli bir ölçüye kadar büyüyor, hiçbir zaman üç metre veya beş metre boyunda olamıyor, acı tatlı tecrübelerden geçiyor, birçok bilgi ve tecrübeler ediniyor, olgunlaşıyor sonra ölüyor. Kimse bu kanunun dışına çıkmak, örneğin Dünya'da ebediyen yaşamak yeteneğine sahip olamaz. Kudretlerimizi aşan büyük bir düzen var ki, biz istesek de, istemesek de ona uymak zorundayız. En küçük atomun içinde, ya da küçücük bir hücrenin ondan daha küçük çekirdeğinin içinde bulunan düzen, aynı şekilde bizim irademizi ve bizim bilgilerimizi çok aşan bir yüceliktedir. Her yerde çok ince bir tertiple ve akıl almaz büyük bilgilerle kurulmuş ve işlemekte devam eden bir büyük düzen var. En küçük bir zerreden, devasa büyüklükteki nebülözlere kadar ve onların da ötesinde uzanıp giden görünen ve görünmeyen âlemler içinde şaşmadan yürüyen o ilâhi düzenin ve onun Yüce Kurucusu'nun karşısında hayranlıkla, huşu ile ve küçüklüğü-

müzü bilerek saygı ile eğilmemek elde değil..

Olayların şöylece bir tetkiki bizi görünmeyen âlemlerin kapısından içeri soktu da önce Dünyamızda ve bedenimizin içinde olup duran şaşırtıcı olayları görüp yakalayış verdik. Oradan daha derinlere giderek kâinata uzandık ve atomun derinliklerinde seyahatler ettik. Daha sonra ruhumuzun derinliğine indik. Ruhumuzu tanıdık, onun ölümsüzlüğünü öğrendik. Ruhlarla konuşulduğunun delillerini elde ettik ve en sonunda da düşüncelerimiz bizi ilâhi düzene, Yaradan'ın huzuruna kadar getirdi.

Bütün şu düşüncelerin bize gösterdiği bir büyük gerçek de aklımızın ne büyük nimet olduğudur. Aklımız sayesinde gerçekleri bulup görebiliyor, yeni bilgilerle aklımızı geliştirebiliyor ve gelişmiş aklımızla bilinmeyen sihirli âlemlere doğru el uzatabiliyoruz. Allah'ın insanlara verdiği yaşama imkânı bir büyük nimetse, akıl ve öğrenerek yücelme yeteneği, ondan daha büyük bir nimettir.

Ya Hiç Peygamber Gelmeseydi?!..

Ahmet Kayserilioğlu, Psikolog

Bu kuşku o kadar yaygın ki, Bizim Celselerimiz'in konuklarımızın da bulunduğu ilk günlerinde, artık dinlerin hayatın dışına mı itildiği sorulmuştu rehber varlığı... Soru ve cevabı aynen aktarıyorum:

Soru: Zamanımızdaki dinler arasında farklar var mı ve bunlar gayelerinden uzaklaşmış, fonksiyonlarını yapmıyorlar mı?

Cevap: Çok uzaklaşanlar oldu. Fakat hepsinin bir yönü var. Asıl yön, asıl doğrusu sizin düşünmenizde. Bunun başında size "Düşünün" dendi. Düşünün..

SIFIR ÇÖZÜM MÜ DÜŞÜNMEK Mİ?..

Dergimizde birkaç aydır Prof. Richard Dawkins'in Tanrı tanımazlığı (Ateizmi) savunduğu Tanrı Yanılgısı kitabında katıldığım ve reddettiğim fikirler üzerinde durmaktayım. Ayrıca kitapta anlatılanların bana düşündürdüklerini de sizlerle paylaşıyorum.

Kitabın neredeyse on bölümünden dokuzu, dinlerin ve tarih boyunca dinsel uygulamaların eleştirisine ayrıldığından, biz de aynı yolu izledik. Yahudi ve Hristiyan din kitaplarına insan eliyle sokulmuş akıl, mantık, tarihi gerçekler ve bilimsel bulgulara taban tabana zıt âyetler üzerinde, Dawkins'in işaret ettiklerine ekler de yaparak uzun sayfalar ayırdık. Sadece bununla yetinmedik.

Son olarak da dinleri aslından saptıranların sergiledikleri türlü hüner ve çıkarlar üzerinde durduk. Dinlerin temel ahlâk kurallarının; dostluk, kardeşlik, sevgi, saygı, merhamet, özveri, paylaşma gibi esaslarının bir yana bırakılarak, ayrılıkların, düşmanlıkların, zulümlerin, çıkarların, savaşların bir aracı olarak kullanılmasının temel nedenleri üzerinde durduk.

Bütün bunların ışığında Dawkins ve benzerleri, kısa yoldan canı gönülden: "Keşke ne peygamber ne de din hiçbiri olmasaydı" dileğinde bulunmaktan kendilerini alamıyorlar.

Bu kuşku o kadar yaygın ki, Bizim Celselerimiz'in konuklarımızın da bulunduğu ilk günlerinde, artık dinlerin hayatın dışına mı itildiği sorulmuştu rehber varlığa... Soru ve cevabı aynen aktarıyorum:

Soru: Zamanımızdaki dinler arasında farklar var mı ve bunlar gayelerinden uzaklaşmış, fonksiyonlarını yapmıyorlar mı?

Cevap: ***Çok uzaklaşanlar oldu. Fakat hepsinin bir yönü var. Asıl yön, asıl doğrusu sizin düşünmenizde. Bunun başında size "Düşünün" dendi. Düşünün.***

Sıfır çözüm peşinde olup "ver kurtul" mantığıyla dinlerin getirdiklerine sırtımızı çevirmek mi; akıl, mantık, bilim ışığında derinliğine düşünmek, sapı samandan ayırmak mı? Rehber varlığın kesin tavsiyesi bu ikincisi. Bu nedendir ki, Kur'an'da Kamer Suresi'nde geçmişteki değişik olaylar anlatılırken tam altı kez "Fakat var mı bir düşünen?" denerek tavsiye ve uyarılarda bulunulur. Bu ihtara uyulduğu dönemlerde İslâm dünyasında uygarlıkta nasıl şaha kalkıldığını Aralık 2010'daki "İthal malı Materyalizm" yazımda yabancı kaynaklardan da alıntı yaparak uzunca anlatmıştım. Şimdi öncelikle yapmamız gereken çok önemli başka bir şey var:

Kutsal Kitapların içine insan eli ile sokulmuş, gerçeklere aykırı, uydurma âyetlerin üzerinde fazlasıyla durduk.

Ama hepsi böyle değil ki!.. Kutsal Kitaplardaki doğrudan O'nun katından gelen ve her devir için geçerli olan bozulmayan esaslar ve değişmeyen ahlâk yasalarını görmezden mi geleceğiz? Dawkins ve benzerleri projektörlerini hep yanlışlar üzerine yönelttiklerinden, dinsel kültürü zayıf olan okuyucuların, tüm Kutsal Kitapları bir suç âleti gibi görüp sırtlarını dönüvermeleri ne kadar kolay oluyor. Ve şimdi dünyamızda ezici çoğunluktaki aydınlar da, esefle görüyoruz ki, bu tutum ve düşüncede. Öyleyse projektörlerimizi madalyonun arka yüzüne çevirmek de bizim boynumuzun borcu.

Varsın dindar olduklarını sananlar, özü bırakıp şekil ve törenlerle oyalanıp dursunlar. En iyisi bunlara takılıp kalmadan biz, dört Kutsal Kitaptaki birbirini onaylayan âyetlere kulak verelim.

Yaradan'ın yardımlaşmayı, merhameti, kardeşliği, eşitliği öne alan öğütlerine kısaca göz atmamız çok önemli. Dünyamız gelir adaletsizlikleri ve ekonomik çöküntülerle boğuşur, bir milyardan fazla kardeşimiz aç yaşarken bunları tekrar tekrar hatırlamak hepimizin yararına.

KUTSAL KİTAPLARDA IŞIK SAÇAN BİLDİRİLER

Tevrat'tan:

**** RAB diyor:** Kurbanlarınız çok olmuş bana ne!.. Koçlardan, yakılan

takdimelerden ve besili hayvanların yağından doydum. Aybaşılarınızdan ve belli bayramlarınızdan canım nefret ediyor. Onları taşımaktan yorulduğum, üzerime yüktdürler. Ve ellerinizi açtığınız zaman gözlerimi sizden gizleyeceğim; birçok dualar ettiğiniz zaman da dinlemeyeceğim.

Ellerinizi kanla dolu, yıkanın, temizlenin, gözümün önünden işlerinizin kötülüğünü atın, kötülük etmekten vazgeçin. İyilik etmeyi öğrenin, adaleti arayın, ezilmiş olana doğruluk edin, öksüzün hakkını koruyun, dul kadının davasına bakın.

(İşaya 1/11-17)

**** Dulları kendilerine av etmek, öksüzleri yağmalamak, fakirleri adaletten saptırmak, Düşkün olanların hakkını gasp etmek için haksız fermanlar çıkaran ve eğri şeyler yazan din adamlarının vay haline.** Hesap gününde ve yaşayacağınız felaketlerde ne yapacaksınız? Size kim yardım edecek ve malınız sizi kurtaracak mı?

(İşaya 10/1-3)

**** Kötülük zincirlerini açmak, boyunduruk bağlarını çözmek, ezilmiş olanları özgürlüğe kavuşturmak benim seçtiğim oruç bu değil mi? Kendi ekmeğini aç olanla paylaşmak ve yurtsuz düşkünleri barındırmak, çıplağı giydirmek. O zaman imdada çağıracaksın ve RAB cevap verecek; feryat edeceksin ve "İşte buradayım" diyecek.**

(İşaya 58/6-9)

Zebur'dan:

****** Kötülükten çekil, iyilik et ve ebediyen otur. Çünkü RAB hakkı sever ve inançlı olanları bırakmaz. Onlar ebediyen korunur. Fakat kötülerin nesli kesilecek ve iyiler yeri miras alıp onda ebediyen otururlar. İyinin ağzı hikmetlidir ve dili hakkı söyler.

(Mezmurlar 37/27-30)

İncil'den:

****** İleri gelenlerden biri ona sordu: "Ey iyi öğretmen ebedi hayata mirasçı olmak için ne yapmalıyım?" İsa ona: "Niçin beni iyi diye çağırıyorsun?" dedi. "İyi olan bir tek vardır, o da Allah'tır. Emirleri biliyorsun: Zina etmeyeceksin, öldürmeyeceksin, çalmayacaksın, yalan yere tanıklık etmeyeceksin, babana anana saygı göstereceksin." Adam: "Çocukluğumdan beri bütün bunlara uydum" cevabını verdi. İsa: "Ama daha bir eksiğin var. Neyin varsa satıp fakirlere dağıt. Göklerde bir hazinen olacaktır. Bundan sonra gel ve beni izle." Fakat adam bunu işitince çok üzüldü çünkü çok zengindi. İsa onu görünce: "Serveti olanların Allah'ın ülkesine girmeleri ne güçtür. Bir devenin iğnenin deliğinden geçmesi, bir zenginin Allah'ın ülkesine girmesinden daha kolaydır."

(Luka 18/25)

****** Kendinize yeryüzünde hazineler biriktirmeyin. Orada güve yer, pas bozar. Orada hırsızlar duvar deler ve çalarlar. Kendinize gökte hazineler

biriktirin, orada ne güve ne de pas yiyip bozar ve ne de hırsızlar delip çalar. Hazinen nerede ise kalbin de orada olacaktır..... Hiç kimse iki efendiye kulluk edemez. Çünkü ya birinden nefret edip öbürünü sever ya da birine bağlanıp öbürünü hor görür. Hem Tanrıya hem paraya kulluk edemezsiniz.

(Matta 6/19-24)

ÖNCE İNSAN

Tevrat'taki 10 Emir'den biri de Sebt (Cumartesi) günü dünya işlerinde çalışmanın yasaklanmasıdır. Böyle bir tatil gününde aç çocuklarını doyurmak için tarlada buğday başaklarını sıyırmakta olan kadıncağızı azarlayan baĝnazlara Hz. İsa yasakların tabulaştırılıp insanın geriye atılmamasını öğütler. Matta, Markos, Luka İncilleri'nde sözü geçen bu olayı daha güzel bir anlatımla Bizim Celselerimiz'den okuyalım.

"Hani bir zaman bir gülyüzlü bir yerden geçiyordu ya... Hani o zamanda, yine ondan önceki gülyüzlülere inanmış olanlardan bazıları, onların baĝnazları, tatil günü için bir anneyi hurpalıyorlardı ya... O gülyüzlü onlara döndü ve dedi ki: "Tatil günü insanlar içindir, insanlar tatil günü için deĝil."

İNCİL EN ÇOK**ABD'DE OKUNUYOR AMA...**

Yukarıda okuduk. Biz söylemiyoruz. En çok inanıp tekrarladıkları İncil'de Yaradan konuşuyor: "Kendinize

yeryüzünde hazineler biriktirmeyin." Uygulanıyor mu? Ne gezer!.. ABD'de gelirler arasındaki uçurum öylesine büyümüş ki, belli ki tam tersi uygulanıyor.

ABD'de siyaset bilimi profesörleri Jakop Hacker ve Paul Pierson tarafından yayımlanan "Winner Take All Politics" kitabında milli gelir dağılımıyla ilgili tüyler ürpertici istatistik sonuçları var. Çok az sayıdaki zenginlerin ve orta, az gelirli ezici çoğunluğun milli gelirden aldıkları paylarda, zenginler lehine yelpaze öylesine açılmış ki, hayretle, yanlış mı görüyorum acaba diye sayılara tekrar bakma ihtiyacı duyuyor insan.

1960-2007 arasındaki yıllarda Başkan Carter'a kadar olan dönemde en zengin % 1'lik nüfusun milli gelirden aldığı pay % 10 iken; Reagan ve Baba Bush zamanında % 15'e, Clinton zamanında % 20'ye ve oğul Bush zamanında % 24'e çıkmış bunun sonucunda 400 en zengin Amerikalının serveti, en alttaki 150 milyon Amerikalının toplam servetinden daha çok!.." Yanlış okumadınız. Nüfusun yarısını oluşturan büyük çoğunluğun servetini bir yerde toplasak, en tepedeki 400 kişinin servetlerinin toplamı kadar bile etmiyor.

Günümüzde ise bu oran şu durumdadır. En üst % 20'lik dilim toplam gelirin % 52'sinden fazlasını almaktadır. En alttaki % 20'lik kesimin payı ise sadece % 3 civarındadır.

Tüm Kutsal Kitaplarda servetin belli ellerde toplanmasının toplumları nice felâketlere sürükleyeceği devamlı tekrarlandığı halde, dünyanın en gelişmiş ülkesinde tam tersinin uygulandığını görüyoruz. Uyarıları dinlemeyen bizleriz. Öyleyse ne hakla dinleri suçlayabiliriz ki? Hele bir de Kur'an'daki şu âyetleri tekrar okuduğumuzda; istediği kadar "Mücahitler müteahhit olmuş olsun" suçlanacak olan dinin özü değil, onu yanlış yorumlayıp yanlış uygulayanlar olacak şüphesiz.

Kur'an'dan:

"Boyuna mal istif ederek sayıp duranın vay haline! Sanır ki malı kendisini sonsuza dek yaşatacak.
(Humeze 2-3)

"Bilir misin nedir zor olan? Bir köleyi özgürleştirmek, zor zamanda vermek, öksüzün başını okşamak, düşmüşün elinden tutmak. İman edip, güçlülere göğüs gerip acıları paylaşmak; sevgi ve merhamet yumağı olmak.
(Beled 12-17)

"Zenginliğini her şeye yeterli görene bak!.. (Abese 3)

"Dini yalanlayanı gördün mü? İşte o öksüzü iter kakar. Yoksulu doyurmaya ön ayak olmaz. Şu namaz kılanların vay haline, ki onlar namazlarından yanılmaktadırlar, gösteriş yaparlar. En ufak bir yardımı esirgerler.

(Maun 1-7)

**BENİMDİR
YALNIZ BENİMDİR
ŞİMDİ BENDE OLAN...**

Kur'an'da ibret alınsın diye geçmiş olaylardan sıkça söz edilir. Mal biriktirip zenginliğini paylaşmayan, gurur ve kibirinden yanına yaklaşılmayan kişiler Yaradan katında asla hoş görülmez. Bunlardan biri de Kârun'dur. Hz. Musa'nın kavminden olup, henüz Mısır'da firavunun esareti altında yaşayan soydaşlarına büyük servetine rağmen en ufak bir yardımda bulunmayan Kârun'un hazin akıbeti Kuran'da Kasas suresi 76-81 âyetlerinde uzunca anlatılır. Bizim Celselerimiz'de aynı olaydan şöyle bahsedilir:

"Bir vakitte hayırla, nurla donanmışların çok olduğu bir yerde, kazancı bol, sıthhati yerinde yalnız hayırdan, vermekten yoksun biri vardı.

"O vakitte, o hayırla donanmışlar arasından bir hayırlı çıktı ve her şeyi tamam olup da, hayırdan yoksun olan bilgisize dedi ki: 'Şimdi senin elinde, senin zannettiklerin, şimdi senin emrinde yanlış hükmettiklerin, aslında senin değildir. Onların asıl sahibi, onları sana Veren'dir, şüphesiz. Onları sana, ihtiyacı olanları gör,

yerinde ver diye gönderdi, Seni Sevgisinden Yaratan."

"O insan içine göndermiş olmasaydı Habercilerini, belki insan bugüne bile varmadan birbirini yok ederdi."

**PEKİ AMA ŞİMDİ BİZ
NE OLACAĞIZ?!..**

Bütün bunları kabul etseniz bile şu dehşetli sorunun düşüncelerinizde bin bir düğüm yapması gayet doğal. Türlü hüner ve çıkarlarla aslından sapıtırılıp, kin ve fesat aracı haline getirilmiş bu günkü dinlerle insanlığın doğru yolu bulması, birliği, kardeşliği kurması mümkün olabilir mi? Her yönden yok oluş çanları çalıp dururken, dindışı bilim ve felsefelerimizin de bizi getirdiği yer sadece burası. Bizim

Celselerimiz'de topluca içine girdiğimiz bu kaosun nedeni ne çarpıcı anlatılır:

"Ve biliniz ki insan sıkıntılıdır.

Ve biliniz ki, şimdi gönüllerde yer eden O'nun dilediğinden başkadır da ondandır hep sıkıntı ve ondandır hep böyle ayrı ayrı, bölük bölük toplanmak.

Ve işte ondan yalan ortada...

Ve işte ondan kavga her zaman var...

Ve işte ondan düzen böyle bozuk.

Böyle gidecekse, böyle duracaksa her şey yerinde, size ve kardeşlerinize ne yazık!.."

Hepimize yazık olacaksa Tanrı'nın Kur'an'da diğer Kutsal Kitapları da anarak ve and ederek bizlere vaat ettiği iyilerin dünyasına ulaşmamız hayal ötesi bir ütopya mı olacak acaba?!

**** Andolsun** Tevrat'tan sonra Zebur'da da: "Dünyaya mutlaka iyi kullarım varis olacak" diye yazmıştık. (Enbiya 105)

Hz. Muhammed kuşkusuz dinler binasının son tuğlasıdır. Ve dinleri sona erdiren Allah'ın resûlü ve nebilerin sonuncusudur. Yeni bir din ve yeni bir nübüvvet vahyi ile insanlığın uyarılmayacağı açıkça ortaya konmuş ve bu kapı sınıksız kapatılmıştır. İnsan eliyle ve yorumlarla aslından saptırılmış ve gülyüzlü peygamberlerin getirdiklerinden çok uzaklaşmış, geleneklere ve törenlere bürünmüş günümüz dinleriyle sorunlarımızı nasıl çözebilir, bizleri iyilerin dünyasına iletecek kapıları nasıl

açabiliriz ki? Böyle bir durumda iken O, bizleri ve insan kardeşlerimizi öyle habersiz, bozuk düzende, öyle yalnız başına mı bırakacak? Çağımızın gerçeklerine uyacak, çağdaş insanların anlayacağı şekilde yeni bir haber ve uyarılma yöntemini devreye sokma kapısı da yüzümüze sınıksız kapatıldı mı acaba?

Bu çetin sorunun cevabını da yine O'nun katından gelmiş olan Kur'an'daki üç âyetten aramamız en doğrusu olacak sanıyorum. İşte üzerinde çok düşünmemiz gereken âyetler: Yeryüzünde gelmiş geçmiş tüm insanların hesaba çekileceği ve şimdi epeyce yaklaştığımız Din Gününde Hz. Muhammed ümmetinden gönlü parça parça şöyle şikâyet ediyor:

**** "Peygamber de 'Ya Rabbi, kavmim bu Kur'an'ı terkedilmiş bıraktı' der."** (Furkan 30)

**** "Eğer yüz çevirecek olursanız, yerinize başka bir kavim getirir de onlar sizin gibi olmazlar."** (Muhammed 38)

**** "Ey inananlar! Sizden kim dininden dönerse Allah yakında öyle bir kavim getirecek ki, onları sever, onlar da O'nu severler. Müminlere karşı alçakgönüllü, kâfirlere karşı onurlu ve şiddetlidirler. Allah yolunda mücadele ederler, hiçbir kınayıcının kınamasından korkmazlar. Bu Allah'ın bir lütfudur, onu dilediğine verir..."** (Maide 54)

Yaşam ve Ölüm

Güngör Özyiğit, Psikolog

*İnsan ömrü doğum ve ölüm gibi iki zorunlu parantezle çevrilidir.
Güzel olan bu iki parantezin içini iyi şeylerle doldurmaktır.*

Evladını kaybeden bir kadın Buda'ya gelir ve derdine bir çare sorar. Buda "Git, hiç ölü çıkmamış bir evin bahçesinden bir avuç toprak getir, senin derdine çare bulayım" der. Kadın gider. Gün boyunca dolaşır durur. Ne çare ki içinden ölü çıkmamış bir ev bulamaz. Akşama eli boş olarak Buda'nın huzuruna çıkar ve durumu bildirir. Bunun üzerine Buda "Gördün mü?" der kadına "Ölüm sadece senin başına gelen özel bir durum değil. Doğum kadar doğal ve genel bir olay."

Öylece ona insan ömrünün doğum ve ölüm gibi iki zorunlu parantezle çevrildiğini bildirir. Güzel olan bu iki parantezin içini iyi şeylerle doldurmaktır.

ÖLÜMÜN ÖTEKİ YÜZÜ

İnsan bir yakınının ölümü ile karşılaştığında ya da kendisi ölümcül bir hastalığa tutulduğunda, yaşamın anlamını iyiden iyiye sorgulamaya başlar ve ölümle bu yakın ilişki, insanın kişiliğinde olumlu değişikliklere yol açabilir.

Yıllar önce bir söyleşimizde kendi yaşadığı böyle bir olayı Sayın Haldun Taner şöyle dile getiriyordu: "Almanya'da ekonomi tahsil ediyordum. İki dil biliyordum. Aynı zamanda spor yapıyordum. İdeallerim vardı. İş hayatına veya politikaya atılmak, başa gürleşmek istiyordum. Tam o sırada, o zamanlar öldürücü bir hastalık olan verem yakama yapıştı. Dört yıl boyun-

ca, dört duvar arasında bir odada ölümü bekledim. Hastalığı unutmak için kendimi okumaya verdim. Bu yoğun okuma ve derinlemesine düşünme, içimde yepyeni bir boyut açtı ve beni Tanrı gerçeği ile karşılaştırdı. İnsan böyle durumlarda bir nefis muhasebesi yapar, neyi yanlış neyi doğru yaptığını tartar. Yüzeyde ve geçici olanla, derinde ve kalıcı olanın farkına vardım."

Nasıl ki yemeklerin acılı olması, onları daha lezzetli kılıyorsa, acılar da insanı öylesine olgunlaştırıp, daha bir güzelleştiriyor. Ve ölüm gerçeği çoğu kere hayatı daha derinleştirip zenginleştiren şekil alıyor.

DÜNYA OKULU

İnsanlar çeşitli okullara gider, bir süre okuduktan sonra okulu bitirip, oradan ayrılır. Önemli olan okula girip çıkmak değil, başlamakla bitirmek arasındaki zamanı iyi kullanmak, okuldan elde edilmesi gereken bilgi ve becerileri kazanmaktır. Ve şunu da unutmamak gerekir, her okul insanı daha ileri düzeyde başka okullara hazırlar. Her son, yeni bir başlangıçtır.

Dünyayı da bir okul olarak düşünersek, doğum ve ölüm bu okulun giriş ve çıkış kapısı. Doğum dünya eğitiminin başlangıcı, ölüm de son aşaması. Dünya yaşamında sınırlı olan ömrü ve sayılı günleri iyi değerlendirmek, doğrudan ve iyide olarak, çalışıp öğrenerek ve bilerek sevmek ise

hayatın asıl anlamını oluşturur. Gerçekte doğan ve ölen de, dünya yaşamından gerekli olgunluğu elde eden de aynı ruhtur. Tıpkı görenle söyleyenin aynı insan oluşu gibi.

ÖMRÜN EVRELERİ

İnsan ömrünün evreleri de tatlı bir süreç içinde birbirini izler. Ve insan sanki birinde ölüp, diğerine doğar. Bebeklikten, çocukluğa, çocukluktan gençliğe, gençlikten yetişkinliğe, yetişkinlikten yaşlılığa, yaşlılıktan ölüme geçer. Ölümden sonra yeniden doğmak üzere.

Ve insan içinde bulunduğu zamanın gereklerini yaşarken, aynı zamanda bir sonraki çağa hazırlanır. Çocuk büyük bir bebek, genç büyük bir çocuktur. Yetişkinse, büyük bir gençtir. Hepsi birden insanın yetiştirme ve büyüme aşamaları olup, ölüm büyümenin son aşamasıdır. Ömrün bitirme sınavıdır. O

yüzden insanın, yaşamı bütünüyle değerlendirmesini, ona doğru bir anlam vermesini içerir.

İnsan yaşadığı hayat ile geleceğini, ölüm ötesini, hattâ daha sonraki yaşamını belirler. Burada ektiğini orada biçer. Buradaki durumuna göre orada yer sahibi olur. Dünyada iyi olanlar, öte âlemde de iyi olurlar. Burada sevilenler orada da sevilirler. Öyleyse iyi yaşayanlar için ölüm bir ödüllendirilme ve diploma alma törenidir. Güneşin doğuşu, şafak vakti kadar, batışı, gurup edişi de güzeldir. Ve biliyoruz ki Güneş bir yerde batarken, başka bir yerde doğar.

TABUT BİLE AĞLARDI

Dünya hayatını güzel değerlendirenlerin ve ölüm sınavını yüz akı ile verenlerin yanında, ömrü boşa harcayanlar da vardır daima. Ve ne yazık ki öyleleri çok daha fazla. İnsana

dünyada yaşaması, gelişmesi ve başkalarının da gelişmesine yardımcı olması için birtakım imkânlar verilir, haklar ayrılır. Ama bu haklar, onları hakkıyla, hayra kullanma ödevini de beraberinde getirir. Ne yazık ki insan, maddeye aşırı bağlılığından ve benliğine düşkünlüğünden bunu unuttur. Ona ayrılmış hakları kötüye kullanarak heder eder kendi yararına, dünyaya geliş amacına ters düşer.

Bazı insanlar ise gerçeği görür, dünyada neden bulunduğunu anlar ve hattâ insanlığın birliği, kurtulması yönünde önemli görevlere de talip olur. Seçilir, söz verir, ahit yapar. Ve elbet ki inandıklarından sınanır. Sonra yine benliklerinden ve kopamadıklarından dolayı sözünden döner de, ona verilen yeri ve görevi kaybeder. İşte böylelerinin durumu yüksekte düşükleri, cenneti bulup da kaybettikleri için daha da acıdır. Böylelerin durumuna giderken tabut bile ağlardı.

YUH BABA

Nasrettin Hoca'ya yakıştırılan bir "Yuh Baba" öyküsü vardır. Yuh Baba, Anadolu'nun bir köyünde yaşayan, kunduracılık yaparak geçinen, akli başında, sözü sohbeti yerinde bir kişi. Büyükle büyük, küçükle küçük olmasını bilen, herkesin gönlüne bir yol bulup giren, dost yürekli bir insan.

Yalnız Yuh Baba'nın ona bu ismi verdiren bir tuhaflığı vardır. Şöyle ki; Yuh Baba nerede bir cenaze görse, iki

eli kanda olsa, cenazenin arkasından koşar ve "Yuh sana" diye bağırırmış. Bu değişik uğurlama karşısında, önceleri köylüler çok şaşırılmışlar, hattâ kızmışlar bile. Sonra Yuh Baba'nın iyiliklerini düşünerek hoş görmüşler, giderek alışmışlar buna. Gülü sevenin dikenine katlanması hesabı, Yuh Baba'nın bu tarafını sineye çekmişler. Her velinin bir deli yanı olur ya. Yuh Baba'nınki de bu demişler.

Yine böyle bir gün, köy kahvesinin önünden bir cenaze geçişinde Yuh Baba, içtiği çayı yarıda bırakarak, kahveden fırlamış ve cenazenin arkasından her zamanki gibi "Yuh sana" diye bağırmaya başlamış. Ancak cenaze sahibinin oğluna çok ağır gelmiş babasının cenazesinin bu şekilde yuhalanması. Ve içinden babasının öcünü almaya ahdetmiş. "Ulan Yuh Baba" demiş "Nasıl olsa benden yaşlısın. Daha önce öleceksin. Ben de senin cenazenin arkasından "Yuh!" diye bağırırmazsam bana adam demesinler.

Aradan yıllar geçmiş. Yuh Baba ölmüş. Delikanlı da koca bir adam olmuş. Ahdini yerine getirmek üzere kahveye oturmuş, çayını söylemiş ve Yuh Baba'nın cenazesini beklemeye koyulmuş. Derken cenaze geçerken, bizimki kahveden fırladığı gibi avazı çıktığı kadar "Yuh sana, Yuh Baba!" diye bağırmaya başlamış. Tam o esnada tabutun kapağı açılmış ve Yuh Baba, beline kadar doğrularak, adama dönüp: "Evladım, baban gibi yaşayıp öldümse hakikaten yuh bana!" demiş.

Dinsel Çoğulculuk ve Evrensel Ahlâk

Derleyen: Nihâl Gürsoy

Ortak değerler farklı inanç toplulukları tarafından benimsenip uygulandığında ve farklılıklara saygı duyulduğunda farklı inanç topluluklarının birlikte huzurla yaşayabilmesi için son derece uygun bir zemin oluşmaktadır.

Günümüz dünyasında farklı dinlere, kültürlere ve inanç sistemlerine sahip bireylerin birarada yaşaması, ortak ahlâki ilkelerin varlığına ilişkin tartışmaları yeniden gündeme getirmiştir. Dini çoğulculuk olarak ifade edilen bu durum, farklı inanç sistemlerinin ortak bir etik zeminde buluşup buluşmayacağı sorusunu önemli hâle getirmektedir. Bu yazıda dini çoğulculuk ve evrensel ahlâk ilişkisi ele alınmış, başlıca dinlerde yer alan ortak etik değerler ve bu değerlerin evrensel bir ahlâk anlayışının oluşturulmasına katkısı değerlendirilmiştir.

Dinler arasında teolojik farklılıklar bulunmasına rağmen adalet, doğruluk, merhamet, yardımseverlik, iyilik, çalışma, affedici olma, bilgi ve sevgiyi artırma, insan onuruna saygı, öfke ve dedikodudan kaçınma gibi temel değerlerin büyük ölçüde ortak olduğu görülmektedir. Bu ortak değerler farklı inanç toplulukları tarafından benimsenip, uygulandığında ve farklılıklara saygı duyulduğunda farklı inanç topluluklarının birlikte huzurla yaşayabilmesi için son derece uygun bir zemin oluşmaktadır.

Ahlâk, insan davranışlarını değerlendiren ve bireylerin nasıl yaşamaları gerektiği sorusuna cevap arayan bir disiplindir. İnsanlık tarihi boyunca ahlâkın kaynağı, amacı ve geçerliliği konusunda çeşitli görüşler ortaya atılmıştır. Bazı düşünürler ahlâkın kaynağının insan aklı olduğunu ileri

sürmüşlerdir. Oysa ahlâkın kaynağı dinsel öğretilerdir ama insan, akli sayesinde doğru bilgilere ulaşır; bilgi ve tecrübelerinin sonuçlarını değerlendirip, gönlüne benimsetir ve uygularsa yücelir. Dinlerin temel konusu olan Tanrı inancı da akli doğru kullanarak, bilgi ve tecrübeyle besleyerek, inandıklarını gönlüne tam benimseterek ve uygulayarak gelişir. Ahlâki değerler akıl ve irade yoluyla kazanılarak insanı olgunlaştırır ve toplumsal düzen, ahlâki değerler üzerine oturduğunda orada gerçek bir düzenin varlığından söz edilebilir.

Modern dünyada iletişim teknolojilerinin gelişmesi, göç hareketlerinin artması ve küreselleşme süreçleri sonucunda farklı dinlere mensup insanlar aynı toplumsal alanı paylaşmaya başlamışlardır. Bu durum sadece kültürel değil aynı zamanda ahlâki bir etkileşim süreci doğurmuştur. Farklı dinlerin ve kültürlerin birarada yaşadığı toplumlarda ortak yaşamın sürdürülebilmesi için ortak etik ilkelere ihtiyaç duyulmaktadır.

Bu noktada dinî çoğulculuk kavramı önem kazanmaktadır. Dinî çoğulculuk; farklı dinî inanç ve geleneklerin aynı toplum içinde birlikte var olması ve etkileşim içinde olması anlamına gelmektedir. Dinî çoğulculuk bağlamında en önemli sorulardan biri, farklı dinlerin evrensel bir ahlâk anlayışının oluşmasına katkı sağlayıp sağlayamayacağıdır.

DİNİ ÇOĞULCULUK

Dinî çoğulculuk, birden fazla dinî inanç ve geleneğin aynı sosyal ve kültürel ortamda varlığını sürdürmesini ifade eder. Tarih boyunca farklı dinlerin birarada bulunduğu toplumlar mevcut olsa da, günümüzde küreselleşmenin etkisiyle bu durum daha görünür hâle gelmiştir. İnsanlar artık yalnız kendi inanç sistemleriyle değil, farklı dinlerin mensuplarıyla da sürekli etkileşim halindedir.

Dini çoğulculuk bazı düşünürler tarafından toplumsal zenginlik olarak ifade edilirken bazıları tarafından çatışma potansiyeli olan bir durum olarak görülmektedir. Ancak her iki yaklaşım da farklı inanç sistemlerinin birarada yaşayabilmesi için belirli ortak değerlerin gerekliliğini kabul etmektedir.

Farklı dinler ve gelenekler arasında kurulan diyalog süreçleri, insanların birbirlerini daha iyi anlamalarına katkı sağlamaktadır. Bunun yanında dinlerin ortak ahlâki ilkelerinin ortaya çıkarılarak vurgulanması toplumsal uyum açısından önemlidir. Bu nedenle dinî çoğulculuk sadece teolojik bir mesele değil, aynı zamanda etik bir problem olarak da değerlendirilmektedir.

EVRENSEL AHLÂK DÜŞÜNCESİNİN FELSEFİ TEMELLERİ

Evrensel ahlâk, belirli bir toplumla, kültürle veya dinle sınırlı olmayan, bü-

tün insanlar için geçerli olduğu düşünülen ahlâki ilkeleri ifade etmektedir. Bu anlayışa göre bazı değerler insan olmanın doğal sonucu olarak herkes için bağlayıcıdır. Evrensel ahlâk düşüncesinin temelinde insan onuru kavramı yer almaktadır. İnsanların yalnızca bir topluluğun üyesi oldukları için değil, insan oldukları için değerli kabul edilmesi gerektiği düşüncesi, modern etik anlayışın temelini oluşturmaktadır. İnsan hakları fikri de büyük ölçüde bu anlayıştan beslenmektedir.

Buna karşı kültürel görecelilik yaklaşımı, ahlâki değerlerin toplumdan topluma değiştiğini savunmaktadır. Bu görüşe göre bir toplumda doğru kabul edilen davranış başka bir toplumda yanlış kabul edilebilir. Dolayısıyla tüm insanlık için geçerli tek bir ahlâk sisteminden söz etmek mümkün değildir. Ancak kültürel görecelilik bazı sorunlar doğurmaktadır. Eğer bütün ahlâki normlar yalnızca kültürel bağlamda değerlendirilirse, insan hakları ihlalleri ve ayrımcılık gibi uygulamaları evrensel ölçütlerle eleştirmek güçleşmektedir. Bu nedenle birçok filozof, kültürel farklılıklar bulunduğu bazı temel etik ilkelerin evrensel olarak kabul edilmesi gerektiğini savunmaktadır.

DİNLERDE ORTAK ETİK DEĞERLER

Farklı dinlerin inanç esasları birbirinden farklı olsa da ahlâki öğretileri açısından önemli benzerlikler bulun-

maktadır. Bu benzerlikler evrensel ahlâk tartışmalarında dikkat çekici bir yer tutmaktadır.

Empati ve Saygı: Tüm inanç sistemlerinin altın kuralıdır, insanın kendisine yapılmasını istemediği bir şeyi başkasına yapmaması gerektiği,

Doğruluk, Dürüstlük ve Güvenilirlik: Sözünde durmak, âdil olmak, ticari ya da beşeri ilişkilerde güvenilir olmak,

Merhamet, Bağışlama, Yardımseverlik: Zayıf olanı korumak, yoksullara yardım etmek ve kötülüğe iyilikle karşılık vermek,

Canın ve İnsan Onurunun Korunması: Her insanın hayatının kutsal olması, haksız yere cana kıymanın en büyük günahlardan biri sayılması ve insan onurunu zedeleyecek davranışlarda bulunmamak,

Kibir ve Gururdan Kaçınmak: Kişinin kendi gücünü abartması, büyüklük taslaması, gurura kapılması tüm dinlerde yapılmaması gereken davranışlar içinde yer almaktadır.

Farklı dinler incelendiğinde hepsinin ortak ilkeler içerisinde yapılandığı görülmektedir. Dinler arasında ortak ahlâki ilkelerin en belirgin örneklerinden biri "Altın Kural" olarak bilinen etik ilkedir. Bu ilke genel olarak kişinin kendisine yapılmasını istemediği bir davranışı başkasına yapmaması gerektiğini ifade etmektedir.

Altın kural ve diğer etik ilkeler farklı dinlerde farklı ifadelerle yer alsa da temel anlam aynıdır. Bu durum, insan ilişkileri konusunda farklı dinlerin özde bir olduğunu göstermektedir. Söz konusu ilkeler yalnızca dinî değil, aynı zamanda felsefi etik açısından da önemli kabul edilmektedir.

Altın Kural olarak adlandırılan empati ve saygı, insanların birbirlerini tanımaları, birlikte birarada yaşamalarını teşvik etme ve desteklemesi bakımından pek çok düşünür tarafından evrensel ahlâkın en önemli göstergelerinden biri olarak kabul edilmektedir.

KÜRESEL ETİK ve AHLÂKİ DEĞERLER ARAYIŞI

Günümüzde dinler arasındaki ortak değerleri ortaya koymaya yönelik pek çok çalışma yapılmıştır. Bu çalışmaların temel amacı, farklı inanç topluluklarının birlikte yaşayabileceği ortak bir ahlâki zemin oluşturmaktır. Küresel etik anlayışına göre dünya barışı sadece siyasi ve ekonomik önlemlerle sağlanamaz. İnsanlığın ortak etik ilkeler üzerinde uzlaşması da gerekmektedir. İnsan yaşamına saygı, dürüstlük, adalet, şiddetten kaçınma ve dayanışma gibi değerler bu anlayışın temelini oluşturmaktadır.

Küresel etik anlayışı, farklı dinlerin kendi inançlarını terk etmelerini istememektedir. Amaç, dinlerin ortak değerlerini öne çıkararak toplumsal

uyumu güçlendirmektir. Bu yaklaşım dini çoğulculuk ile evrensel ahlâk arasındaki ilişkiyi anlamada önemli bir çerçeve sunmaktadır.

EVRENSEL AHLÂKA YÖNELİK ELEŞTİRİLER

Evrensel ahlâk düşüncesi önemli bir desteğe sahip olmasına rağmen, çeşitli eleştirilere de maruz kalmaktadır. Eleştirilerden ilki, evrensel olarak sunulan değerlerin aslında belirli kültürlerle ait olduğudur. Bu görüşe göre evrensellik iddiası bazı kültürel farklılıkların göz ardı edilmesine neden olmaktadır. İkinci eleştiri, dinlerin her konuda aynı ahlâki sonuçlara ulaşmadığıdır. Özellikle aile, toplumsal roller veya dini yükümlülükler gibi konularda farklı yaklaşımlar görülebilmektedir. Üçüncü eleştiri ise aynı ahlâki kavramların farklı şekillerde yorumlanabilmesidir. Örneğin adalet kavramı tüm dinlerde ortak olmasına rağmen adaletin nasıl sağlanacağı konusunda farklı görüşler ortaya çıkabilmektedir. Bununla birlikte söz konusu görüşler ortak etik değerlerin olmadığı anlamına da gelmemektedir. Eleştiriler daha çok evrensel ahlâkın kapsamı ve uygulamadaki farklılıklar üzerinde yoğunlaşmaktadır.

GÜNÜMÜZ DÜNYASINDA EVRENSEL AHLÂKIN ÖNEMİ

Günümüzde savaşlar, göç hareketleri, ekonomik eşitsizlikler, çevre sorunları ve güce odaklı insan hakkı ihlalleri gibi

küresel problemler insanlığın ortak meseleleri haline gelmiştir. Bu sorunların çözümü yalnızca hukuki düzenlemelerle değil, ortak etik ilkelerin benimsenerek uygulanmasıyla mümkün olabilir. Dinlerin ortak etik mirası, toplumsal barışın ve insan haklarının güçlendirilmesinde önemli bir kaynak olarak değerlendirilebilir. Özellikle dinî çoğulculuğun yaygın olduğu toplumlar da ortak ahlâki değerlerin vurgulanması toplumsal uyuma katkı sağlayacaktır.

Dinî çoğulculuk modern dünyanın kaçınılmaz gerçeklerinden biridir. Farklı inanç sistemlerinin birarada yaşadığı toplumlarda ortak yaşamın sürdürülebilmesi için ortak ilkelere ihtiyaç duyulmaktadır. Adalet, doğruluk, iyilik ve yardım severlik, çalışmak, insan onurunu korumak, can ve mal güvenliğine zarar vermemek, merhamet, sevgi ve affetme, bağışlama, yalandan, ikiyüzlülüktan, kibir ve gururdan, dedikodudan, öfke ve şiddetten kaçınmak gibi pek çok ortak değer yer aldığı dinler, insanlığı farklılıklarıyla birlikte birleştirebilmek için ortak bir temel sunmaktadır aslında.

Sonuç olarak evrensel ahlâk, bütün insanların aynı şeyi düşünmesi anlamına gelmemektedir. Farklı inanç ve kültürlerin birlikte huzur içinde yaşayabilmesini sağlayacak ortak etik ilkelerin kabul edilerek uygulanmasını ifade etmektedir. Dini inançların paylaştığı ortak değerler de bu sürecin en önemli dayanaklarından birini oluşturmaktadır.

Ölü Deniz El Yazmaları

Yazan: Yalçın Kaya

Derleyen: Murat Özgen Ayfer

Kaynak: www.masonpedia.com - 2021

Ölü Deniz Tomarları ya da Kumran Yazıtları da denilen belgeler, bir kısmı İbranice, bir kısmı da artık ölü bir dil olan Aramice ile yazılı dinî belgelerdir. İçlerinde pek az sayıda Antik Helence ile yazılmış metinler de vardır. Bu belgelerin bulunuşu, 20'nci yüzyılın en önemli arkeolojik keşiflerinden biri sayılıyor. Bunlar, M.Ö. birinci yüzyıldan M.S. ikinci yüzyıla değin Akdeniz doğusundaki Ölü Deniz kıyısında, Kumran Vadisi'ne yerleşmiş olan, dışa kapalı yani ezoterik bir örgütlenme içinde yaşayan Kumran Topluluğu ya da Esseneler olarak adlandırılan dinî bir topluluğun tarihçesini aydınlatır.

S

ami ırkıdan olan
Essenelerin "Zadokite
Belgeleri", "Toplum
Kuralları" ve "Disiplin
El Kitabı" gibi yazıları,

Kumran'daki günlük yaşam hakkında oldukça geniş ölçüde bilgi sahibi olunmasını sağlar. Ölü Deniz El Yazmaları deri (parşömen), papirüs veya bakır plakalar üzerine kaydedilmiş kırk bin adet elyazması parçasından oluşmaktadır. Bu parçaların biraraya getirilmesiyle tam beş yüz kitap oluşturulmuştur. Hristiyanlığın ve Yahudiliğin bilinen en eski yazılı kaynakları sayılırlar.

El Yazmalarının Bulunuş Öyküsü

Tamire kabilesi üyesi genç bir Bedevi olan Muhammed El Hamid, 1946 yılı sonbaharında bir sabah, (kimi kaynaklarda 1947 yılı Şubat ayında) Ölü Deniz'in kuzeybatısındaki Kumran köyünün etrafında kaybolan bir keşisini aramaya çıkar. Bu sırada gözüne bir mağara girişi çarpar. Oyuğu genişletir ve içeriye girer.

Bu anlatımın farklı versiyonları var. Nitekim bir diğer anlatıma göre Muhammed Ahmed El-Hamid adlı, genç bir Bedevi keçi çobanı, kaybolan keşisini aramaktadır. Eriha kentinin 13 km güneyinde, Ölü Deniz'in batı yakasındaki bir tepede bulunan bir delikten içeriye bir taş atar. Duyduğu bir nesnenin kırılma sesi çobanı heyecanlandırır. Orada içi altın dolu bir kap olduğunu düşleyen çoban delikten aşağıya iner.

Burası bir mağaradır. Zemininde, içinde keten kumaşa sarılı deri ve papirüs tomarların bulunduğu büyük testiler bulur.

Testilerin ağzı sıkıca kapatıldığı için bu tomarlar yaklaşık 1900 yıl boyunca hiç bozulmadan saklı kalabilmiştir. Nitekim sonradan yapılan kimyasal analizler (C-14 testleri), bu tomarların M.S. 68 yılında mağaraya yerleştirildiklerini gösterir. Asıl önemli olan ise şu: Ortadoğu'nun ve dinler tarihinin çok önemli birtakım belgeleri işte böyle bulunur.

Muhammed El Hamid, küplerden çıkanları hemen babasına götürür. Parşömen ve papirüslerle ne yapacaklarını şaşırان Bedeviler ilk başta el yazmalarını çadır direkleri üzerine asarlar. Sonrasında Beytüllahim'de antikacılık yapan Halil İskender Şahin'in dükkânına gidip belgeleri ufak bir para karşılığı satarlar. Sonra yeniden mağaraya döner, etrafı kazmaya başlar ve daha başka tomarlar bulunca götürüp onları da satarlar.

Bu el yazmaları, birkaç hafta sonra Kudüs'teki Suriye Ortodoks Patriği Mar Athanasios Yeşua Samuel'in elindedir ve Kumran'da Bedevilerle papazlar artık her yeri beraberce kazmaya başlamışlardır.

Ortaya peş peşe mağaralar çıkar, mağaralarda kimisi keten bezlere, kimisi de bakır plakalara sarılmış yüzlerce tomar bulunur.

Bulunan yazılar Kumran taraflarında iki bin yıl kadar önce kendisini gizlemiş bir toplumun var olduğunu, binlerce kişinin Roma askerlerinin korkusundan mağaralara sığındığını ve bu mağaralarda dinî bir topluluğun yaşadığını gösterir.

Gerçekten de M.S. 68 yılında Yahudi ayaklanmasını bastırmak üzere harekete geçen Roma askerleri Kudüs'ü yerle bir ettikten sonra, yaz başlarında Vespasianus'un ordusundan bir bölük,

çölün tam ortasında, Ölü Deniz sahilinde bulunan "Kumran Manastırı"na saldırmış, burayı yok etmiştir. Manastırı savunanların katledildiği anlaşıyor ama bir yorum olarak anlaşılan o ki, bu felaketten birkaç gün önce manastırda bulunan çok sayıda yazmayı büyük kil testilerin içinde saklamayı başarmışlar.

"Kumran El yazmaları" söylentisi bir anda bütün dünyayı sarınca işin içine CIA de karışır ve Şam'daki CIA şefi Miles Copeland Jr. bazı tomarların mikrofilmini çekip Amerika'ya gönderir. Fakat fotoğraflar açık havada çekildiği için bazı aksilikler yaşanır; örneğin sert bir rüzgâr birkaç sayfayı uçurup götürür ve Tevrat'ın en eski nüshasına ait bazı bölümler bir daha hiç bulunamaz.

Artık 1950'li yıllara gelinmiş, İsrail Devleti kurulmuş ve yazmalarla İsrailliler de ilgilenmeye başlamıştır.

Kumran Elyazmalarının bir bölümünün korunduğu Kitap Tapınağının, Elyazmalarını yüzyıllarca içlerinde barındıran küplerin kapaklarına gönderme yapan çatısı

Suriyeli Patrik Mar Athanasios ise o günlerde garip bir iş yapar ve elindeki el yazmalarını Amerika'ya kaçırıp New York'ta bir banka kasasına saklar.

1954'ün 1 Haziranı günü Wall Street Journal adlı dergide çıkan ilan, her nedense sadece İsraililerin dikkatini çeker. Bu metinler, Patrik Mar Athanasios'un banka kasasına sakladığı yazmalardır; patrik ölmüş ve birileri belgeleri ele geçirip satışa çıkarmıştır: "İsa'dan önce ikinci yüzyıldan kalma kutsal metinler satılıktır. İlgilenenlerin PK F206'ya müracaatları..."

İsraili yetkililer 250 bin dolar verip metinlerin hepsini satın alır, New York limanında bekleyen bir İsrail gemisine yerleştirip İsrail'e getirir ve daha sonra hepsini yayımlar.

1947'deki keşfin ardından 1952-1956 yıllarında yapılan araştırmalar sonu-

cunda 11 mağarada el yazmalarına rastlanır. Bunları sınıflandırmak için mağaralar numaralandırılır. 1 numaralı Kumran Mağarası'nda bulunan yazmalardan beş tanesi, ismini aldıkları Kudüs'teki Suriye Ortodoks Manastırı Başpiskoposu tarafından, diğer üç tomar ise İbrani Üniversitesi Profesörü E. L. Sukenik tarafından satın alınmıştır.

Ele geçirilen tüm belgeler, 1965 yılında Macar-Yahudi bir hayırsever olan David Samuel Gotteman'ın ailesi tarafından finansmanı sağlanan ve Kudüs Müzesi içinde inşa edilen "Ölü Deniz El Yazmaları Kitaplığı Müzesi"ne yerleştirilir.

El Yazmalarının İçeriği

1 numaralı mağara, Bedevi çoban tarafından bulunan mağaradır. Burada, eksiksiz sayılabilecek yedi elyazması ve bir miktar yazma parçası bulunmuştur.

İşaya A (1Qİsa-a) "San Markos Manastırı İşaya El Yazması"

İşaya Kitabı'nın yazılı olduğu bu tomar, en tanınmış İşaya kopyalarından biridir. Satır üstlerinde ve sayfa kenarlarında birçok düzeltme vardır. Mevcut en eski tam kopyadır.

Büyük İşaya (İsaiah) El Yazması,

1947 yılında Kumran'da keşfedilen orijinal 7 el yazmasından biridir. 734 cm uzunluğuyla, ele geçirilmiş tomarların en büyüğüdür. En iyi korunmuş ve neredeyse tamamlanmış tek el yazmasıdır. 54 sütun, Eski Ahit'teki İşaya Kitabı'nın İbranice versiyonunun 66 bölümünün tamamını içerir. M.Ö. 125 yılından kalan bu el yazması bilinen İbranice kutsal kitaplardan yaklaşık 1000 yıl daha eskidir.

İşaya B (1Qİsa-b) "İbrani Üniversitesi İşaya El Yazması"

Bu İşaya tomarı tam değildir; ancak masoretik (geleneğin aktarılmasını

sağlayan) metinle karşılaştırıldığında, İşaya A'dan daha fazla uyum sergiler.

1 Numaralı Mağaradan Çıkarılan Diğer El Yazmaları

Bu mağarada aynı zamanda

- * Yaratılış (Tekvin),
- * Levililer,
- * Yasa'nın Tekrarı,
- * Hakimler,
- * Samuel,
- * İşaya,
- * Hezekiel ve

* Mezmurlar (Zebur) gibi bazı kesimler tarafından kutsal yazılar arasında kabul edilen kitapların bazı parçaları ile

- * Hanok,
- * Musa'nın Sözleri (*bu kitapla ilgili ilk bulgu burada keşfedilmiştir; daha önce bu kitaba dair hiçbir bilgi yoktu*),
- * Özgürlük Kitabı (Küçük Yaratılış),
- * Nuh'un Kitabı,
- * Levi'nin Vasiyetnamesi,
- * Tobit ve
- * Süleyman'ın Bilgeliği gibi eserlerin parçaları bulunmuştur.

Habakkuk Yorumu (Peshet Habakkuk, 1QpHab)

148 cm. uzunlukta olan bu el yazması tamamlanmış bir elyazması olarak kabul ediliyor. 1947 yılında Kumran mağaralarında keşfedilen yedi adet el yazmasından biridir. Peygamber Habakkuk'un kitabından pasajların yer aldığı bu el yazması, İbranice açık kare bir Herodian yazısıyla yazılmış 13 sütundan oluşur. Bununla birlikte Tanrı'nın dört harfli, tarif edilemez adı olan tetragrammaton, metnin geri kalanından farklı olarak eski İbranice karakterlerle yazılmıştır.

Bu elyazması M.Ö. 1'nci yüzyılın ikinci yarısına tarihlenmektedir. Bunların yanında, Daniel Kitabı 2. Bölüm 4'teki sözleri içeren bir el yazması parçası da burada bulunmuştur. Bu kısımda metin dili İbraniceden Aramiceye geçmiştir.

Ayrıca Mezmurlar (Zebur), Mika ve Sefanya kitaplarının yorumlarından bazı parçalar da yine bu mağarada bulunmuştur.

"Disiplin El Kitabı" olarak da adlandırılan topluluk kuralı "Serekh haYahad 1QS", 1947 yılında Kumran'daki Mağara 1'de keşfedilen ilk yedi el yazmasından birinin ana bölümüdür. Kare bir Haşmon alfabesiyle İbranice yazılmış ve M.Ö. 100 ila 75 yılları arasında kopyalanmıştır.

Bu nüshaya ek olarak, eserin en az 10 ek nüshasının parçaları 4'üncü Mağarada (4Q225-264) bulunmuş, Mağara 5'te (5Q11) başka bir nüshanın iki küçük parçası gün yüzüne çıkarılmıştır.

Mağara 1'deki kopya en iyi korunmuş olanıdır ve bilinen metnin en uzun versiyonunu içerir.

Serekh haYahad 1QS

Tam çevirisi "Topluluk Kitabı" olarak yapılan bu el yazması 1947 yılında bulunduğunda, Yale İlahiyat Okulu profesörlerinden İncil uzmanı ve Ölü Deniz Parşömenleri konusunda önde gelen bir otorite olan Millar Burrows tarafından "Disiplin El Kitabı" olarak adlandırılmıştı. Bu el yazmasında Zerdüş ve Roma etkilerine ilişkin düalist metinler yer alır: Karanlık veya Şeytan olarak temsil edilen Kötülük Meleği ile ışık olarak temsil edilen İsrail Tanrısı'nın Oğulları arasındaki savaştan söz edilir.

1QS kapsamında açıklanan topluluğun kimliği konusunda bazı tartışmalar sürüyor. Sorulan ve tartışılan en önemli soru, el yazmasının yakındaki yerleşimin kalıntılarıyla ilişkisidir. Bilim insanlarının büyük çoğunluğu, Kudüs'teki İkinci Mabet döneminde (M.Ö. 536 - 138) bir Yahudi topluluğunun Kumran'da yerleşmiş olduğunu ve el yazmalarının onlardan kaldığını, bunların Esseneler olarak bilinen ezoterik bir Yahudi grubu olduğunu söylüyor. Gerçekten de Kumran bölgesi ile 1QS kapsamında açıklanan âyinler arasında çarpıcı benzerlikler var.

2 Numaralı Mağara

Bu mağaranın arkeolojik kazılardan önce Bedeviler tarafından bulunup yağmalandığı tahmin edilmektedir.

1952 yılında yapılan kazı çalışmaları sonucunda burada 100 adet el yazması

bulunmuştur. Bunların arasında Mısır'dan Çıkış (2 adet), Levililer (2 adet), Çölde Sayım (4 adet), Yasa'nın Tekrarı (2 veya 3 adet), Rut (2 adet), Yeremya, Eyüp ve Mezmurlar'dan birer parça var.

4, 7, 10 ve 11 Numaralı Mağaralar'dan da yukarıdaki örnekler gibi gerek Yahudilik gerekse Hristiyanlık için çok önemli belgeler çıkmıştır.

1955 yılında **7 ve 10 Numaralı Mağaralar**'da yapılan araştırmalarda, Eski Ahit'e ait önemli bir el yazması bulunamaz. 7 numaralı mağarada ele geçirilen bir papirüs, editörler tarafından 7Q5 olarak adlandırılır. "Mağara 7+Qumran+Papirüs 5" bu el yazmasının kodudur.

Papirüs üzerindeki yazıları çözmek üzere José O'Callaghan Martinez adında bir Cizvit papazı ve papirolog (papirüs üzerindeki metinleri okuma uzmanı) bu papirüsle ilgilenir. Aslında O'Callaghan Kumran'a giderken Yeni Ahit'e ait bir papirüsle karşılaşabileceğini hayal bile etmemiştir. Onun ilgi alanı, arkeologların ve diğer uzmanların tam olarak açıklayamadıkları metinleri açıklığa kavuşturmadır.

Belirli belgelerin yayınlanmasından yaklaşık 12 yıl sonra, O'Callaghan, incelediği papirüsün üzerindeki açık ve tanımlanabilir harflerin bazılarının Yeni Ahit'te Galile Denizi, Genneseret Denizi için ara sıra verilen ismin bir

parçası olabileceğini anlar. Şimdiye kadar, bu tür harflerin Helence "başlamak" sözcüğünün bir parçası olduğu varsayılmış ama hiç kimse harflerin bu tanımına ve diğer harfleri çevreleyen gerekli bağlamlara uyan herhangi bir edebiyat parçası bulamamıştı.

Küçük parçayla yaptığı çalışmanın sonuçları onu 7Q5'in Markos İncili'nin bir parçası (Markos 6:52-53) olabileceği sonucuna götürür. Araştırmasını 1972 yılında "Papiros Neotestamentarios en la Cueva 7 de Qumran" (Kumran Mağara 7'deki Yeni Ahit Papirüsü) adlı çalışmasında yayımlar. Din bilginlerinin, özellikle de Yeni Ahit'in nasıl formüle edildiğine ilişkin geleneksel bilgeliğe bağlı olanların tepkisi, neredeyse tüm teoloji dünyasında O'Callaghan'a karşıdır.

Bu papirüsün, bilim adamlarının Markos tarafından yazıldığını düşündükleri tarihten (M.S. 65) daha önce M.S. 50 yılında kaleme alındığı öne sürülünce, papirüsün sahte olduğunu söyleyenler çıkar. Bu tartışmalar sonucunda İspanyol papazın mesleki kariyeri bile neredeyse sona erecektir.

1982 yılında Prof. Carsten Peter Thiede adında arkeolog ve Yeni Ahit uzmanı, O'Callaghan'ın araştırmasını gözden geçirerek onun yaklaşımının mantıksız olmadığını, bilimsel yönteminin ciddî ve mümkün olduğunu sonucuna varır.

Thiede, 1982'deki "The Early Gospel Manuscript" (Erken Dönem İncil Elyazması) adlı çalışmasıyla tartışmayı yeniden canlandırır. Ancak, bugün bile papirüs uzmanlarının çoğunluğu O'Callaghan'ın vardığı sonuca katılmıyor. Üzerinde tartışmaların halen sürdüğü M.S. 50 yılından kalan bu parçaların Yeni Ahit'e ait olduğu kanıtlanırsa, bunlar mevcut en eski Yeni Ahit el yazmaları olacak...

11 Numaralı Mağara

Bu mağaradaki araştırmalar 1956 yılında başlamıştı. Eksiksiz ve çok iyi korunmuş durumda olan 36 adet Mezmur ile daha önceleri sadece Helence metni olan Apokrif 151'nci Mezmur burada bulundu. Levililer Kitabı'nın bir bölümünün çok iyi korunmuş bir yazması, Yeni Kudüs

Vahiyi'nin büyük parçaları ve Eyüp'ün Aramice çevirisi bu mağaradan çıkarılmıştır.

Murabba'at Bulguları

Kumran'da daha önce keşiflerde bulunan Bedeviler araştırmalarını sürdürmüş ve bu kez Beytüllahim'in güneyindeki bazı mağaralarda, üzerlerinde yazım tarihleri olan ve Üçüncü Yahudi İsyanı'ndan (M.S. 132-135) kalan el yazması metinler ile belgeler bulmuşlar. 1952 yılının Ocak ayında başlatılan sistemli kazılar sonucunda Yoel Kitabı'nın ikinci yarısından Hagay Kitabı'nın sonuna kadar, Masoretik metin ile uyumlu bir elyazması daha bulundu.

Ayrıca Sami dilinde bilinen en eski papirüs (üzerindeki yazılar silinerek tekrar kullanılan palimpsest), M.Ö. 7. - 8'inci yüzyıllarda kullanıldığı bilinen eski İbrani harfleriyle yazılmış olarak burada bulunmuştu.

Kumran el yazmalarının bulunmasından önce mevcut en eski Eski Ahit el yazmalarının yaklaşık tarihi M.S. 900 yıllarıydı. Kumran el yazmalarındaki İşıya, Habakkuk ve diğer bazı kitapların yazılış tarihleri M.Ö. 125 yılıdır. Bu buluş böylelikle mevcut el yazmalarından bin yıl daha eski metinler sağlamıştır. Kumran'da ortaya çıkarılan İşıya yazması ile bin yıl sonrasına ait Masoretik İşıya metni arasında önemli bir farklılık yoktur.

Kumran El Yazmalarının Önemi

Kumran El Yazmaları, Eski Ahit'in bazı kitaplarından yer yer bölümler aktarmanın yanı sıra bölge halkının yaşayışını gözler önüne sererek, tarih, din ve dinî edebiyat konularında bilinenlerin sınırlarını genişletmiştir. İsa'nın zamanından kalan ve İsrail ile Ürdün arasındaki Kumran köyünde tesadüfen bulunan Kumran El Yazmaları'nda, Hristiyan inancını temelinden sarsan ifadeler vardı. İsrail, Vatikan'ın bütün engellemelerine rağmen belgelerin tamamını yayınlayıp Hristiyanların imanını karmakarıştırdı.

Hristiyanlığın ve Museviliğin bilinen en eski yazılı kaynakları sayılan bu el yazmaları ortalama iki bin yaşındaydı ve ortaya çıkartılmalarından hemen sonra genel olarak dinler tarihi, özellikle de Hristiyanlığın ilk devirleri üzerine büyük bir tartışma başlamıştı.

Vatikan bu belgelerde yazılı olanları gizlemek için büyük çaba gösterirken İsraililer metinlerin tamamını yayınlattınca, Hristiyan dünyasında oldukça şiddetli bir inanç depremi yaşandı. Depremin sebebi, tomarlarda İsa hakkında o güne kadar duyulmamış ifadelerin yer almasıydı.

Kumran'da, bundan iki bin sene kadar önce kendilerine 'Esseniler' (Esseneler) denilen gizli bir Yahudi tarikatı yaşamış ve belgeler bu tarikatın üyeleri tarafından yazılmıştı.

Metinlerde İsa'nın da Essenî olduğu söyleniyor, daha da önemlisi, ailesiyle kardeşlerinden söz ediliyordu. Bu bilgiler İsa'nın "Tanrı'nın oğlu" olduğu inancını bir hayli zedeliyordu.

Kâğıtlara karbon testi C-14 uygulanmış, orijinal oldukları ve en yenilerinin bile İsa'nın doğumundan 60 yıl sonra kaleme alındıkları anlaşılmıştı.

Vatikan, işte bütün bu nedenler yüzünden söz konusu el yazmaların yayınlanmasına karşı çıktı, elde ettiklerini seneler boyu gizledi ama Papalığın elinde bunların pek azı vardı; metinlerin neredeyse tamamı İsrail'deydi. Yahudiler tomarların bulunmasından birkaç yıl sonra ellerindeki metinleri yayınlayıverdiler. Yayının amacı, Hıristiyanlığın yeni bir din değil, Yahudilikten çıkmış bir inanç sistemi olduğunu

göstermek ve iki din arasında hem sistem hem ibadet ilişkisi kurmaktır.

Ölü Deniz El Yazmaları iki nedenden ötürü çok önemlidir: (1) Eldeki Eski Ahit'in doğru bir şekilde nesilden nesile aktarıldığını göstermektedir; (2) Dönemin Eski Ahit ve mesihsel peygamberlik yorumlarını yansıtarak Yahudilerin birçok Eski Ahit âyetinin mesihsel (mesianik) olarak algılandığının altını çizmektedir.

İkinci konu oldukça önemlidir çünkü bazı eleştirmenler Hıristiyanların Eski Ahit âyetlerini İsa'nın tanrısal kimliğini meşru kılmak için sonradan bu şekilde yorumladıklarını iddia etmektedir. Hâlbuki Kumran'da keşfedilen yorum gelenekleri tam tersini gözler önüne sermektedir.

Hem Yahudi dininde hem Hristiyanlıkta çok önemli yeri olan Mesianizm (Mesih beklentisi) öğretisi, Birinci Mabet (Birinci Bet-Amikdaş) döneminde yani M.Ö. 10. yüzyıldan M.Ö. 6. yüzyıla kadar söz konusu değildi. İsrail krallıkları, düşman ulusların ordularınca tehdit altında bulunduğu dönemlerde İşaya ve Yermiyan peygamberler, Davut'un soyundan yani Yahuda ailesinden bir kral geleceğini ve görkemli bir krallık süreceği kehanetinde bulunmuşlardı.

Kurtarıcı Mesih kavramı, M.Ö. 586 yılında başlayan Babil Sürgünü'nden sonra ve "günlerin sonu" (Kıyamet Günü) olgusuyla ilişkili olarak gelişmeye başlamıştır.

İkinci Mabet döneminde, özellikle Romalıların baskıcı yıllarında, bu Kurtarıcı beklentisi daha coşkulu bir hâl almış, Ferisî tarikatı üyeleri Kurtarıcı'nın geldiğini öne sürerek silaha sarılırken, karşı düşüncede olan Saddukîler bunu kabul etmemişlerdi.

Mesianizm, Tora (Tevrat) metinlerinde yer almamıştır. İkinci Mabet döneminde yazılmış ve Tora'ya dahil edilmemiş olup, karşıtlarınca "Apokrif" denilen yani uyduruk olarak nitelenen dinî metinlerde önemli bir yer edinmiştir.

Mesianizm akımı, Ölü Deniz civarında İkinci Bet Amikdaş döneminde yaşamış Essenîler adlı tarikatı derinden etkilemişti.

Bu tarikat üyeleri Kurtarıcı'nın bir simgesi olan Işığın Prensi ile Karanlıklar Meleği arasında kesin sonuç verecek bir savaş yaşanacağına inanır ve Kurtarıcı'nın gelişiyile ilgili umutlarını yansıtan törenler yaparlardı.

Değişik Kumran El Yazmasında vaat edilen Kral Mesih'in tanrısal bir kimliğe sahip olduğu yazılıdır:

"Ona Tanrı Oğlu denilecek ve Onu en yüce olanın Oğlu diye adlandıracaklar... O tanrıların üstünde Büyük Tanrıdır... egemenliği ebediyen sürececek..." (Daniel yorumu; 4Q246)

"Sancılar içinde bir erkeği doğuruyor. Ölüm sancısı ortasında bir erkek çocuğu getirecek. Cehennem acısı içinde kozasından Harika ve Güçlü Öğütçü gelecek." (İşaya 9:5-6 yorumu; 1QH 11:7-10)

"...Harun ve İsrail'in Mesihi gelene kadar. Onların günahları için kefaretiler sunacak." (İşaya 14:18-19 yorumu; CD 4Q265-73; 5Q12; 6Q15)

Son senelerde "Leon Levy Ölü Deniz Parşömenleri Dijital Kütüphanesi ve Arşivi" kurulmuştur. Dünyanın şimdiki olanaklar altında en gelişmiş görüntüleme teknolojilerini kullanan bir internet sitesinden, el yazmalarını artık dijital ortamda incelemek mümkün olabiliyor:

<http://www.deadseascrolls.org.il/home>

(Devam edecek)

İçinde Yaşadığımız Doğal Dengenin Bozulması

Derleyen: İsmail Hakkı Acar

O YÜCE'nin her bir Yarattığının kendi içinde ve diğer Yarattılanlarla arasında bozulmaması istenen bir oran, bir düzen vardır. Yaradılıştaki bu düzenin, bir "geometrik hesap" ile gerçekleştiği bildirilmektedir Bilgilerimizde:

“O'nun var ettiği her şeye dikkatle bakınız! En küçük parçasında bile ince, geometrik bir hesap göreceksiniz. İşte bu düzeni böylece yapan O'dur.”

“O'nu iyi anlamak için, varettiği her şeye didikleyici gözlerle bakınız! Onların her birinde, onların en küçük yerinde, üstün bir geometrik hesap bulacaksınız.”

Yine Bilgilerimize göre, Yaradılıştaki bu düzenin dış etkiler ile bozulması halinde, bozulan düzenin tekrar düzeltilmesi, yeni bir dengede durmasının sağlanması için "her şey birdenbire yer değiştirebilirmiş".

“Öyleyse düzeltmek, icabında her şeyin birdenbire yer değiştirebileceği demektir. Öyleyse dikkatli olunuz ve dikkatli olsunlar. O kendini mutlaka düzeltecektir.”

Bu gerçeğe rağmen biz İnsanlar, maalesef, kendi çıkarlarımız uğruna,

aklımızı doğru yönde kullanmadan, gerçeklerden uzaklaşarak O YÜCE'nin koyduğu oranları ve kurduğu muhteşem düzeni "medeniyet" dediğimiz konforumuz adına, değiştirerek bozmaktayız.

Bilmeliyiz ki, O YÜCE'nin Yaradılıştaki koyduğu Yasalar, O YÜCE'nin kurduğu düzendeki geometrik oranlar İnsan tarafından

kökten ve kalıcı olarak değiştirilemez. O'nun kurduğu düzen, felaketlerle bile olsa, en sonunda mutlaka yeniden dengelenecektir. İnsanın göz ardı ettiği Yasalar er veya geç işleyecek, insan sadece kendi yaşam alanındaki ölçüyü bozarak kendi sonunu hazırlamış olmaktadır.

“İnsan helâkini hazırlamaktadır.”

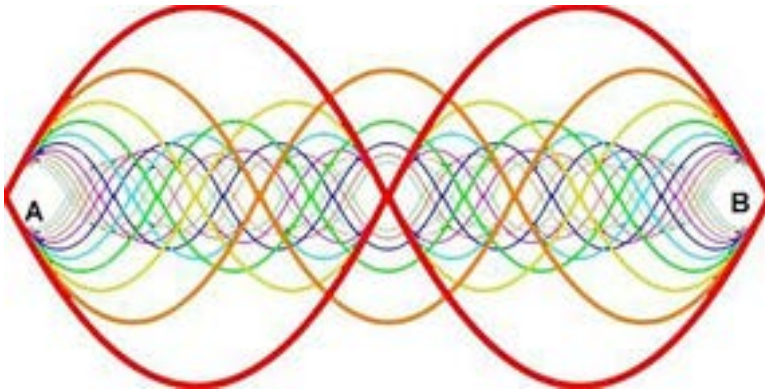
Dünyamız dahil Evren'de O YÜCE'nin koyduğu oranların bozulması halinde, "her şeyin birdenbire yer değiştirmesi" ile oranların tekrar sağlanacağını söylemiştik. Bilgilerimize göre, bu dengenin yeniden sağlanabilmesi için görevliler atanmıştır:

“Üzerinde Rahatça Dolaştığınızda her şey, en alttan en yukarıya kadar, belli bir oran içindedir, bunu bilmelisiniz. Ve bunu hiç kimse, hiçbir şey değiştiremez. Çünkü biri değişirse, diğerleri onun düzelmesi için memur olmuşlardır O'nun emri ile, iyi biliniz.”

Unutmayalım ki bu "geometrik hesap" / "belirli oran" sadece bedenimiz ve üzerinde rahatça dolaştığımız Dünyamız için geçerli değildir. Bu "hesap" ve "oran" tüm âlemleri kapsar, her bir âlemdeki her bir varlık bir diğerini etkilemektedir. Çünkü "âlemler birbirinin içindedir".

“O, adına ve koruyucu hayrına sığındığınız Allah, âlemlerin Rabbidir, ki o âlemler birbirinin içindedir. Şimdi sizin "en küçük" diye bildiğiniz şüphesiz biliniz ki bir âlemdir. Çünkü O'nun her şeyi belli bir nizam, plan ve taktik işidir.”

Varoluş, en küçükten en büyüğe kadar her şeyin belirli bir denge içinde olması halinde sürebilmektedir. Bozulan dengenin yeniden tesisi, bozuk olanların düzeltilmesi için, felaket sayılabilecek büyük değişimlerin yaşanabileceği bildirilir Bilgilerimizde: ***"Bunun için üstünüz kararacak, altınız sarsılacak, deniz kara, kara deniz olacaktır belki."*** Unutmayalım ki,

Dünyamız var olduğu sürece, üzerinde canlılık var olabilecektir!

**"Şimdi
Üzerinde Rahatça Dolaştığınızı
O öyle bir düzenle varetti;
en altından en üstüne kadar
her şeyi değişmeyecek
belli bir oranda yarattı.
Ve biri için ve
her biri için diğerlerini
oranın sabit kalmasına
memur etti."**

**"Şimdi siz varın
birlikte bozduğunuz bir ölçünün
tekrar yerine
gelinceye kadar
olacakları,
yerine geleceğini bildiğinizden,
düşünün.
Ve biliniz ki
diğerleri görevlerini yapacak,
bozuk olanı,
bozuk olanları
düzelteceklerdir. Bunun için üstünüz
kararacak, altınız sarsılacak,
deniz kara,
kara deniz olacaktır belki."**

Ünlü astrofizikçi Hubert Reeves'in dediği gibi: "İnsan en deli canlı türüdür. Görünmez bir Tanrı'ya tapar, gözler önündeki doğayı ise katleder. Farkına varmaz ki, katlettiği bu doğa, taptığı o görünmez Tanrı'nın kendisidir." Bizler bu gerçeği görmeden,

bu gerçeği anlamadan ortalığı yakıp, yıkmakta, tahrip etmekteyiz:

**"Siz tabiatın nasıl ince bir düzenle
O'na uyduğunu bilerseniz ve
zamanı nasıl bir dikkatle
kullandığını görerseniz,
size verilmiş günlerin farkına
öylesine varır da
durmadan koşmak istersiniz."**

**"Her şeye dikkatli gözlerle bakınız,
ince bir hesabın nereden başladığını
göreceksiniz, belki de nereye varacağını
düşünebileceksiniz."**

Maalesef biz insanlar doğayı hor kullanmakta, bu kapalı ve sonlu sistemi sonsuz görmekte, kaynakları sorumsuzca bozmakta ve tüketmekteyiz. Doğanın dengesini bozarak yapısını değiştirmekte, dengeyi kendi aklımıza göre düzeltmeye çalışırken başkaca sorunların ortaya çıkmasına da neden olmaktadır.

Örneğin 'Ozon Tabakasının İncelmesi / Delinmesi' sorunu: İlk kez 1985 yılında bilim insanları, Antarktika üzerindeki ozon tabakasında devasa bir incelmeyi, bilinen adıyla "ozon deliği"ni saptamışlardır. 1985'te Viyana'da, 1987'de Montreal'de, 1990'larda Londra ve Kopenhag'da yapılan toplantılar sonucunda, ozon deliğine neden olduğu var sayılan CFC gazlarının üretim ve kullanımını gelişmiş ülkelerde 1996 yılında,

gelişmekte olan ülkelerde ise 2010'da tamamen sonlandırma yönünde kararlar almışlardır.

Tüm önlemlere rağmen, -alınan kararlara harfiyen uyulması halinde dahi- Kuzey Yarımküre'de 2030'larda, Güney Yarımküre'de 2050'lerde, Antarktika üzerinde ise 2066 yılı civarında ozon tabakasının 1980 yılı öncesindeki sağlıklı seviyesine dönmesi beklenmektedir.

Günümüzde ozon deliğinin yavaş yavaş tamir olduğu saptansa da, insanlık önüne çıkan tehlikelere yaşam konforları bozulmasın diye tek boyutlu bakmaya devam etmekte, tek boyutlu çözümler üretmektedir. Bilgilerimizde ozonla ilgili olarak aktarılan çok boyutlu yaklaşım dikkat çekici ve uyarıcıdır:

*“Yani ozon, kendinden önce
kendine benzer bir tabaka
olmayınca,
Güneş'in gönderdiği ışıkların
içindeki birinden etkilenerek
sabit kalır.*

*Hemen yeryüzüne yakın yerlerde
meydana geliverecek ozonlar,
o ışın yukarda kaldığından
oksijenle birleşir.*

*Ve böyle olması lâzımdır
oranın bozulmaması için.*

*Yani belli bir oranda ozon gereklidir
Üzerinde Rahatça Dolaştığının
üstünde.*

Yani ne azı ne fazlası.

*Şayet yeryüzüne yakın yerde
oluşan ozon değişmese idi,
şimdiki ozon tabakası
çok daha değişik etkiler
yapacağından,
artıkça size zararı olan
bir tabaka haline gelecekti.”*

"Ozonun yeryüzüne yakın yerde artmasının zararlı olacağı" gerçeği, günümüz çevre biliminde "Troposferik Ozon (kötü ozon)" olarak bilinen kavramla birebir örtüşmektedir. Aktarılan bu Bilgi ile alınan önlemlerle stratosferik ozon tamir edilirken, sistemin bütününe gözden kaçırılmaması uyarısı yapılmaktadır.

Acaba bir şeyi tamir ediyoruz derken, başka dengeleri mi bozmaktayız?

Dünyamızın ve üstünde yaşayan tüm canlıların hücrelerine sızmaya başlayan nano-plastiklerin doğal dengeleri nasıl alt-üst ettiğini hala görmemekte, bu sorunu gündemin üst sıralarına çıkartmamakta ısrar etmekteyiz.

Görülüyor ki, bizler akıllarımızı kullanmadığımız, konforumuzdan vaz geçmediğimiz için, bozulan dengelerin düzeltilmesine "oranın sabit kalmasına, bozulan ölçünün tekrar yerine gelmesine memur edilenler görevlerini yapacaklar, bozuk olanları düzelteceklerdir." Bu düzelme aşamasında belki de "üstümüz kararacak, altımız sarsılacak, deniz kara, kara deniz olacaktır."

“Akışın Gücü” Kitabından Anlamlı Rastlantılarla Yaşamınızı
Dönüştürmenizi Sağlayacak Pratik Yöntemler

Destekleyici Bir İçsel İklim

Yazarlar: Charlene Belitz ve Meg Lundstrom
Çeviren: Nelda İnan

Değerli okuyucularımız, yazarlarımız geçen ay "Akış Egzersizi: Katkısı Görün" başlığı altında karşımıza çıkan her şeyin bizi daha büyük bir anlayışa doğru götürecektir olan öğretmeniniz olduğunun altını çizmişlerdi. Bu egzersizi yaparken de kendimize şunları sormamızı salık vermişlerdi: "Bu kişi bana hangi değeri tanıtıyor?", "Bu olayın bana öğretmek istediği şey nedir?".

Asıl yapmamız gerekenin, tümüyle aktif bir keşif olan, bizi genişletecek ve büyütecek olan "Kendini ifade etme" eylemi olduğunu da vurgulamışlardı. Zira kendimizin ne kadar çok farkında olursak, kendimizi o derece doğru biçimde ifade edebiliriz. Kendimizi ve diğerlerini ne denli daha fazla kabul ediyorsak, tüm yaratıcılığımızla ve zenginliğimizle ifade etmede özgür hissederiz.

Geçen ay yazarlarımızın altını çizdikleri en önemli "Kendini ifade etme" yolları: Yaratıcılık, İlişkiler ve Ruhsallık konularıydı. Örneğin "Yaratıcılık" başlığı altında sanat alanında içimizde hangi mesleğin ya da uğraşın yattığını keşfetmemiz ve bu yoldan ilerleyerek kendimizi ifade etmemiz kıymetliydi. Böylece

yaşamımızın içindeki neşe ve keyfin nasıl ortaya çıktığını deneyimleyebildik. İlişkiler başlığı altında ise, tüm ilişkilerimizin özen ve dikkat gerektirdiğini vurgulamışlardı. Bu başlık altında yapacağımız egzersizlerle kendimizin ve diğerlerinin özünü birebir iletişim kurabilmeyi, temeldeki birliği yakalayabilmeyi başarabileceğimizi söylemişlerdi. Ruhsallık başlığı altında bütünlüğün kendisiyle birlik, uyum ve bağ içinde olmamızı salık vermişlerdi. Spiritüel yaklaşımların bizi beslediğini, eşzamanlılıklara bizi açtığını anlatmışlardı.

Geçen ayın bizde aydınlanma yaratan konularından biri de hayattaki amacımızla ilgili net bir duygumuzun olması gerektiği, zira bu bize odaklanma ve kararlılık sağlayacak ve her günkü kararlarımızı ve eylemlerinizi çerçeveleyebilmemiz için de bize daha büyük fotoğrafı gösterecekti.

Bu ay konumuza içsel iklimimizi nasıl destekleyebileceğimizi anlatan tekniklerle başlıyoruz.

Sizi zihinsel olarak özgürleştiren destekleyici bir içsel iklim yarattığınızda akışın gücünü de serbest

bırakmış olursunuz. Bu bölümde yer alan üç teknik, zihninizin disipline edilmesine, odaklanmasına, açılmasına ve alıcı olmasına izin vererek akışın kendini göstermesine alan açmak üzere tasarımılanmıştır. Bu teknikler akışın temelini oluşturmaktadır. Bunlar:

- * Sessizlik yaratmak
- * Sezginizin peşinden gitmek
- * Farkındalık üzerinde çalışmak

Bu becerilere sahip olduğunuzda, yepyeni bir canlılık kazanırsınız ve bu

da sizi evrenin en altta yatan ritmine uyumlar.

Sessizlik Yaratmak

Sessizlik, sesin yokluğundan çok daha fazla bir şeyi ifade eder. Bu aynı zamanda aktivitenin, uyarıların, düşüncenin de yokluğudur. Sessizlik mânâ olarak sesin olmaması demek olsa da bir boşluk değildir. Sessizlik her yöne doğru açılan tam bir sınırsız potansiyeldir. Sessizlik içsel huzurdur. Sizin derinliklerinizle akort halindedir. Sessizlik tam anlamıyla an'da olmaktır. Sessizliğin içinde farkındalığınız gelişir; kabullenişiniz büyür, bilinçli farkındalığınız yayılır, sezgileriniz

güçlenir, takdir duygunuz çiçek açar, şükran içinizden taşar ve cömertlik kendiliğinden akar. Asıl bu sessizliğin içinde kendinizi adarsınız, dürüstlüğünüzü kucaklarsınız, şeffaflığınızı geliştirirsiniz, cesaretinizi oluştursunuz, tutkuyu ve olumluluğu ekersiniz, alıcılığı ve güveni yaşamınıza sokarsınız. Sessizlik, anılarınızın, rüyalarınızın ve yaratıcılığınızın çıktığı yerdir. Bu sizi eşzamanlılığın yayıldığı ve akışın bereketlendiği bir alana getirir.

Sessizlik, zihnin, beden ve duyguların hareketsizliği şeklinde tanımlanır, lakin bu sadece sesin ve gürültünün yokluğundan oluşmaz. Bir ormanda rüzgâr kulaklarınızda uğuldarken, tek başınıza oturabilirsiniz ama eğer zihniniz ne kadar yalnız olduğunuzun duygusu üzerinde kafa yoruyorsa, siz asla sessizlik içinde olmazsınız. Ya da Times Meydanı'nda bağırarak ışıklı, yetişkin içerikli tabelaların ve korna seslerinin arasında koşarken bile, içten içe derin bir sessizlik içinde, neşeli ve bütünüyle akışta hissedebilirsiniz kendinizi.

Sessizliği kullanarak istediğiniz her yöne doğru adım atabilirsiniz. Tıpkı bir senfoninin orkestra şefi gibi, sizi uyanık ve farkındalıklı ve de harekete başlamak için hazır halde tutar.

Sessizlik, opsiyonun ve seçimin mümkün kılınabildiği bir alan yaratır. Ne yazık ki, sessizliğe kültürümüzde

fazla değer verilmez. Meşgul olma ve gürültülü koşuşturma hali bazen canlı olma hali ile karıştırılır. Ve işte bu hata tam olarak bizi sessizlikten alıkoyarak, kendimizi bilmekten de uzaklaştırır.

Sessizliğe dua ederek ve meditasyon yaparak girilebilir. Bazı dualar yüceltmeler, bazıları onaylamalar, bazıları yukarıya verdiğimiz dilekçeler, bazıları da şükranlarımızdır. Meditasyon, içsel hallerimizle ilgili olarak farkındalık kazanma yolunda dikkatimizi odaklamamıza yardım eder. Bazı kişiler meditasyon otururken dua eder, bazıları da dua ederken meditasyonu deneyimler. Birçoğu da ikisini birleştirir.

Hangisini yapıyor olursanız olun, dikkatinizi içinize çevirdiğinizde, kendinizi oluşturur, kalbinizi açar ve varlığınızın alelade kalıbından dışarıya doğru adım atarak büyük resmi görürsünüz. Ve bunu düzenli biçimde yapmaya alıştığınızda sessizlik; şartlarınız ne olursa olsun, içine kolayca girebildiğiniz bir alana dönüşür.

Dua etmenin ve meditasyon yapmanın anahtarı nefes alıp vermektir. Bu eylem hepimizin doğal biçimde ve hiç sorgulamadan kabullendiği bir şeydir. Yine de nefes alma şeklimizi değiştirerek düşünce ve eylem şeklimizi de değiştirebiliriz. Belki de bu doğru olabilmesi için fazlaca basit görünebilir ama işe yarar. Nefes alıp vermek, seçimlerinizi gözden geçir-

menize izin vermek için bir durak-sama yerine geçebilir. Zor bir karar verme anındaysanız, iki veya üç kez derin nefesler alıp verin; kendinizi sessizlik anına yerleştirin, sonra da mümkün olabilecek seçimlere yepyeni gözlerle bakın. Nefes alıp verme, sizi içine hapsedmiş olan bir duygudan kurtulmanızda çok işe yarar: Birkaç derin nefes alıp verin ve karmaşanın dışına doğru çıktığınızı ve kendinizi oradan gözlemlediğinizi hissetmeye çalışın.

"Derin" kelimesi burada anahtar noktadır. Bir dakika boyunca hiçbir şeyi değiştirmeden nasıl nefes aldığınızı gözlemleyin. Karnınızın hangi kısmı genişliyor? Omuzlarınız hareket ediyor mu? Nefesinizin burun deliklerinizden girişini takip edin; geri dönüp dışarı çıkmaya başlamadan önce durmuş gibi görüldüğü yere kadar izleyin. Bu durma noktası yükseklerde, göğsünüzde mi; orta bölgede, kaburgalarınızın alt kısmı ya da midenizin civarında mı; yoksa aşağıda, göbek deliğinizin altında mı? Eğer yüzeysel nefes alıyorsanız, bayat havayı dışarı atamazsınız; böylece kanınızda daha yüksek seviyede karbondioksit kalır. Nefes almanın görevi kana oksijen taşımak ve karbondioksiti uzaklaştırmaktır; derin nefes almak da bunu en iyi şekilde yapar.

Yüksek düzeyde oksijen; beyninizi, dalgalarını uzatarak ve yavaşlatarak etkiler ve bu da genel sağlığınıza iyi

gelir. Yoğun zihinsel aktivite periyodları, yüksek stres, korku veya şok içindeyseniz, beta beyin dalgaları hâkim olur. Beta, en mükemmel formunda, hesaplamalar ve analizler yapar, en kötü halinde ise sizi yargılamaya, eleştirmeye ve savunmaya kilitler. Bu da daha fazla korku ve stres yaratır.

Ama derin nefesler alıp verdiğinizde, bu sizi alfa haline doğru çeker. Alfa hali, sükûnet ve entegre düşünmeyle ilişkilendirilen bir haldir. Alfa halindeyken beyninizin tüm kısımları simultane biçimde tıpkı bir orkestra gibi çalışır. Bu sessizliğin yoludur.

Akış Egzersizleri: Alfa Haline Ulaşmak, Nefes Almak Vermek

Bu egzersizi, aşağıda yer alan akış egzersizlerinin her birinin başında yapın.

Dik ama rahat biçimde oturun, yere doğru bakın, dudaklarınızı birbirine bitiştirin, kollarınız kucağınızda dinlenir pozisyondayken parmaklarınız hafifçe birbirine geçmiş olsun, ellerinizin başparmakları da nazikçe birbirine değsin.

Derin nefes alın, dikkatinizi nefesinizin girdiği yer olan burun deliğinize odaklayın. Havanın oradan girdiğini ve çıktığını, nefesin burununuzun gerisinden aşağıya doğru indiğini, ardından da boğazınızdan

geçtiğini ve ciğerlerinizin boşluklarına girdiğini, oradaki boşlukları genişlettiğini, göğsünüzün alt bölümünü doldurduğunu ve onu dışarıya doğru şişirdiğini hissedin.

Nefesinizin ne zaman duraksadığının, döndüğünün ve yeniden ne zaman başladığının farkına varın. Nefesinizin katettiği yolun tümünü, burun deliklerinizden dışarıya çıkana kadar takip edin.

Akciğerlerinizin alt loblarını havayla doldurmaya alışana kadar elinizi göbek deliğinizin iki buçuk santim yukarısında ona paralel biçimde tutarak yerde düz yatma egzersizini uygulayın. Hava oradaki boşluğu doldururken, adeta karnınıza nasıl hava dolduracağını öğretirmiş gibi elinizi oradan kaldırın.

Alt karnınızı gerip şişirmek size tanıdık gelmeyebilir. Halbuki: "Omuzlar yukarı, göğüs ileri ve nefes al" komutu eski bir askeri aksiyomudur. Ama "Omuzlarını dinlendir, göğsünü serbest bırak, miden içeri ve dışarıya doğru hareket etsin komutu derin nefes tekniğinin bir aksiyomudur. Bu egzersizi size aşına gelene kadar yapmaya devam edin. Bu nefes egzersizini birkaç dakika içinde öğrenebileceğiniz gibi, onu bir kurs ciddiyetinde yapmak biraz efor ve dikkat gerektirecektir. Karşılığında elde edeceğiniz zihinsel netlik, azalmış stres ve sağlıklı olma duygusu her şeye değer olacaktır sizin için.

Kendinizi sessizlik konusunda daha da geliştirebilmek için, derin nefesler alırken, o anda gelen düşüncelerinizle birlikte çalışmak size iyi gelecektir. Bu, zihninizde sessizlik oluşturacaktır.

Nefesiniz burun deliklerinize geldiğinde, onunla nazik bir sesle ve hafifçe konuşarak: onu "gelen nefes" diye etiketleyin. Yeniden burun deliklerinizden çıkmaya hazırlandığında ise bu kez onu "çıkan nefes" diye işaretleyin.

Bir ses işittiğinizde, hiçbir araştırma yapmaksızın veya kaynağını bulma kararlılığı duymaksızın bunu "Ses" diye işaretleyin. Bir düşünce zihninize akın ettiğinde, yine aynı şekilde buna sadece "düşünce" etiketi koyun. Sonra yeniden nefesinizin geçtiği yolu takip edin.

Bu tarz bir etiketleme ya da işaretleme yöntemi düşüncelerinizle aranızda mesafe koyabilmenizi sağlayacaktır.

Bu nefes egzersizini sessizliğin alanına girebilmek amacıyla gün esnasında herhangi bir anda uygulayabilirsiniz. Bu yöntemi sezgilerinizle bağ kurabilmek için de kullanabilirsiniz. Ayrıca bilinçli farkındalığa odaklanmak için de kullanabilirsiniz. Bu nefes tekniği daha önceden deneyimlemediğiniz zengin bir canlılığa uyanmanızın ilk adımıdır.

Gelecek AY: Konumuza "Beden Turu" başlığıyla devam edeceğiz.

Yeni Enerjide Hücrel İletişim

Kryon Celsesi 25 Mart 2026

Medyum: Lee Carroll

Çeviren: Emine Kayserilioğlu

Sevgili dostlarım, selâmlar. Ben manyetik hizmetten Kryon. 2026 yılında sizinle bu gezegende yeni bir enerjinin varolduğundan ve bu enerjinin, eski bir ruhun, bir ışık işçisinin yaptığı neredeyse her şeyi etkilediğinden konuşuyoruz. Sorulardan biri de bu yeni enerjinin hücrel yapıyla iletişimi nasıl etkileyeceği. Kryon'un dediği gibi, hücrelerimle konuşmaya çalışmak benim için nasıl olacak? Cevaplamak istediğim soru bu. Ama aslında neler olup bittiği ve 2026'da neler olduğu hakkında biraz ayrıntıya girmeden bunu yapmak benim için zor. Size daha önce yeni bir enerji olduğunu söylemiştik ve siz bunu yıllardır

duyuyorsunuz. Bu "yeni enerji" terimi artık eski moda, eski bir terim. Aslında metafizikte her zaman böyle insan bilincinden kaynaklanan bir tür enerji değişimi her zaman olmuştur. Ama şu anda size ana akım enerjiden ve Dünya'nın enerjisinden bahsediyorum; bu enerji, benim "bilinç durumunuz" dediğim şeyi etkiliyor.

Değişim yaklaşık 30 yıl sürdü ve Dünya'nın çok eski ve düşük bir enerjisiyle karakterize edildi. Öyleyse burada neler olup bittiğinden tekrar bahsedelim. Bunu ilk kez duyanlarınız için, insanlık bir döngünün sonundadır; eski çağlardan beri bilinen ve tahmin edilen, astronomiden gelen, numerolo-

jik öneme sahip ve astrolojiyle ilişkili bir döngü ve bu döngü, insanlığın çok, çok zor bir dönemden geçeceğini çok açık bir şekilde gösteriyor. Bu yüzden Maya takvimleri hakkında çok konuşuldu. Bu takvimler, bu değişim döneminin tam ortasında, döngünün sonunu ve ardından yeni bir döngünün başlangıcını tahmin etmişti. Onlar bunu gerçekten gördüler, belgelediler, zamanlamasını belgelediler. Sevgili dostlarım, kiliseniz de bunu gördü. Size son zamanlardan, Armageddon'dan bahsetti ya da Kıyamet'ten, zor zamanların habercisi bir coşku patlamasından. Bunu gören herkes, hattâ Şamanlar bile, bunun bir meydan okuma olacağını farkındaydı. Özellikle de eski bir Dünya enerjisi ile yeni bir enerjinin geçişi arasında.

Hemen hemen tüm metafizikçiler, yükselmiş bir gezegen olan Dünya'nın kehanetini biliyor. Yükselmiş bir gezegen, Dünya'da mevcut olan bilinçlerin neredeyse bir üstadınki gibi olacağı bir gezegen olacaktır.

Oraya Ulaşmanın Ne kadar Süreceğini Düşünüyorsunuz?

Ne kadar sürdüğünün önemi yok, zaman geçiyor ve bolca zamanınız var. Söylediğim şey bunun eski bir gezegenden yeni bir gezegene geçeceğinizi, bu döngüyü anlatan ve eğer bu geçişten sağ çıkarsa insanlığın bu dünyada şimdiye kadar görülen en yüksek bilince ulaşacağını söyleyen, eski tapınaklarda, oyulmuş yazıtlarda bile bulabileceğiniz, herkesin bildiği bir kehanet olduğudur. Bunlar onların sözleri, Kryon'un değil.

Öyleyse şöyle düşünün: Çok düşük bir enerjideydiniz, ama sadece enerji değil, birçok insan için çok düşük bir bilinç seviyesindeydiniz. Ve buna rağmen sizinki öyle değil. İşte mesele bu, değil mi? Savaş bu. Sizi her şeyi kontrol edebilecekleri bir dünyaya geri sürüklemeye çalışan birçok insan oldu ve hâlâ da var. Sadece başka bir savaş açmayı düşündüğünüz, çünkü yaptığınız ve bildiğiniz tek şeyin savaş olduğu bir dünya bu. Bu ve artı açgözlülük faktörü, geldiğiniz eski enerji gezegenini oluşturuyor ve birçoğunuz orada büyüdünüz. Ben 1989'da geldim, 1993'te partneri-

min ilk kitabı çıktı ve 1994'te değişim başladı. Beş yıl sonra siz de içindeydiniz ve ben buraya tam olarak bu değişim için geldim. Yani, değişimden bahsettiğimizde, size bu süreçte yardımcı olmak için buradayım.

Bunun Hücrelerle İletişim Kurma Sorusuyla Ne İlgisi Var?

Hücre yapınızla ve kendi bilincinizle konuşmanızı sağlayan bu ezoterik ilkeyle nasıl bir savaş verirdiniz? Elbette zorluklar var çünkü bazıları bunu yapabiliyor, bazıları yapamıyor. Belki biraz çalışmanız, belki de

kalbinize girmeyi ve etrafınızdaki her şeyi görmezden gelmeyi öğrenmeniz gerekiyor ki, hücre yapınızla gerçekten konuşabileceğiniz o yeri bulabilesiniz. Ama şimdi bu yeni enerji geliyor, bu sadece yeni bir enerji değil, boyutsal bir değişim ve bunu size zaten anlattım. Boyut kavramını tanımlamak o kadar da zor değil. Gerçekliğinizde olanlara dair algınıza bağlı ve niteliklerin, boyutların bir listesini yapıyorsunuz. Sonra, alıştığınız dört boyutun ötesine geçtiğinizde, buna beşinci boyut demek istersiniz, ama bu tam olarak doğru değil. Gerçekte, yüzeye çıkmaya başlayan boyutların çoğu, şu anda yapamadığınız şeyler, farkında olmadığınız şeyler, tabiri caizse, daha yüksek bir bilinçten gelen ve tezahür etmeye ve biraz ışık saçmaya başlayan şeylerdir. Örneğin, psişik yeteneklerden bahsediyoruz. Bu durumda, tam olarak psişik yetenekler değil; bilince uyum sağlama yeteneğiniz. Psişik kelimesi biraz ürkütücü, uğursuz gibi geliyor, ama öyle değil. Bu fizik.

Alanda var olan bilinçle bağlantı kurabiliyorsunuz. Bu, dört boyutta pek sahip olmadığınız bir yetenek, ancak belki de dördüncü boyutun üstünde, beşinci olmayan, farklı şeyleri etkileyen başka bir boyutta, bu yeteneğe sahip olabilirsiniz ve böylece aniden alanı okuma yeteneğine sahip olabilirsiniz. Bu, sizin sözlerinizle daha iyi sezgi olarak tercüme edilir. Ayrıca gelişmiş bir sezgiye de sahip olabilirsiniz. Peki, bunun hücrelerinizle daha iyi iletişim kurmakla ne ilgisi var? Buna da değineceğim.

Bir an için bunun sadece yeni bir enerji olmadığını, bu gezegende daha önce hiç var olmamış bir enerji olduğunu düşünün. Sevgili dostlarım, siz daha önce hiç böyle bir enerjiye sahip olmadınız. Tekrar ediyorum, eski ruhlara, ışık işçilerine ve dinleyenlere olabilecek tüm değişiklikler konusunda sizi uyarmak için bunu birçok kanalda söylediğimi duydunuz. Alanı okumak, daha iyi sezgi, birçok şeyden sadece birkaçı, ancak en önemlilerinden sadece birine odaklanmak istersek -ve kendinizi içinde bulacağınız çok fazla şey var- daha iyi senkronizasyon. Bu senkronizasyon, gerçekleşme olasılığı çok düşük olan şeylerle çok daha sık karşılaşacağınız anlamına gelir.

Bu oluyor, belki her hafta, istediğiniz gibi, çünkü daha yüksek bir bilinç, sizi doğrudan bu durumlara yönlendirmeye olanak tanıyor. Daha yüksek bir bilinç, etrafınızdaki fiziği değiştiriyor. Peki bedeniniz neden oluşuyor? Fizikten, bu gezegende var olan her şeyin bir parçası olan periyodik tablodaki tüm elementlerden oluşuyor. Uzaydan gelmiyor, yaşadığınız Dünya'da var. Yani size söylediğim şey şu ki, daha yüksek bir bilince sahip bir insan, çok boyutlu şeylere uyum sağlayabilecek ve bu, şu anda girdiğiniz yeni boyut sayesinde, yani bedeninizin yapısı sayesinde çok daha kolay olacak. Bedeninizdeki neredeyse her hücrenin çok boyutlu özellikler içerdiğini biliyor muydunuz? DNA'nızın çok boyutlu özellikleri var. Eğer durum böyle olmasaydı, kuantum biyolojisinin

ne anlamı olurdu? Yani, boyutlara ne kadar derinlemesine inebilirlerse ve çok boyutluluğu ne kadar çok anlarsa, bedeninizin çok boyutluluğun tüm gereksinimlerini karşıladığını o kadar çok fark ediyorlar.

Yani bu, başka bir boyuta geçenler için yepyeni bir iletişim türünün mevcut olduğu anlamına geliyor. Bunun sonucunda ortaya çıkabilecek şeyleri düşünmek harika. Hücrelerinizle her zaman yaptığınız gibi konuşabileceksiniz, ancak ilk kez onların sizi dinlediğini hissedebileceksiniz. İletişimin daha önce hiç olmadığı kadar açıldığını hissedebileceksiniz, sanki daha önce hücrelerinizle konuşurken doğru radyo frekansına sahip değildiniz gibi. Şimdi ise sahipsiniz. İşte böyle duyacaksınız.

İşte sebebi bu. Çok boyutlu biyoloji, hücre yapısıyla fark yaratacak, algılayabilecek ve işe yarayacak şekilde konuşan çok boyutlu insanı bekliyordu. Evet, bu yeni senaryoda hücrelerinizle konuşma şeklinizde büyük bir fark var; ki buna birçok kişi, hattâ ben bile, yeni enerji diyor, ama bu çok daha fazlası. Sevgili dostlarım. Size bunu anlatmak istedim. Öyle güzel ve bunu hak ediyorsunuz. Bu konuda daha fazlası gelecek çünkü siz ışığa doğru geçişten çıkıyorsunuz ve işte buradasınız; anlamaya, kullanmaya ve daha fazlasını öğrenmeye başlıyorsunuz. Sevgili dostlarım, daha çok gülün, daha neşeli olun, çünkü bu yeni enerjiyi tam olarak sahiplenmeniz için ihtiyacınız olan aktivatör budur. Ve de öyledir.

SEVGİ DÜNYASI

Ekim 2022 Sayı 646

KADIN OLMANIN Y
BERRAK DÜŞÜNÜ
EN KOYU BAGNAZ

SEVGİ DÜNYASI

Temmuz 2022 Sayı 618

RUHSAL OLAYLARIN İNSAN YAŞ
İÇSEL DUYULARINI ANLATANLA
ENGELLER ve FİLTRELER

SEVGİ DÜNYASI

Temmuz 2022 Sayı 618

ARKSIZLIĞI
BİLMEK
TÜ ve
MEK

SEVGİ DÜNYASI

Ekim 2022 Sayı 646

DÜNYAYI
PAYLAŞTIGIMIZ
DUYARLI
DOSTLARIMIZ

NEREDEYİZ, NE YAPMALIYIZ?

SEVGİYE ULAŞMAK ve
SEVGİ İLE YAŞAMAK

SEVGİ DÜNYASI

Ekim 2022 Sayı 646

ŞEFKATİN DORT YUZU
SADELİK
BUNALIM ÇAĞI

